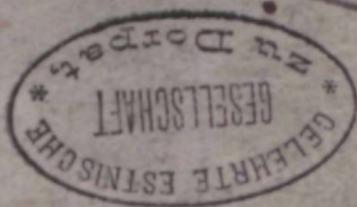

3185

Geographia
M. M. M. M.
P. P. P. P.

Ruigen Martinus
Stofzwaan 1744

Ac: 9240.

III. Register.

Warum sollt ich mich den grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürcht' st, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kan ich doch für Dank	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh'	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedancken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes Nöthen bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemüthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu	32
Wer nur den lieben Gott läst	168
Wie schön leucht' uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen	3
Wie wird doch so geting	51
Wir glauben all' an einem Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin,	146
G ehn uns nach dir	87
G ewiñ klagt mit Angst und Schmerzen	231
G ott allein die Ehre!	

Eesti-Ma Rahwa

Lühikenne

Valseve-Namat;

Seal sees on

Hommiko-, Õhto-, Kirriko-ja
muud faunid Paliwed,

Mis

üks wagga Risti-Innimenne
Iggapääw ja iggal aial omma
Hinge kassuts wob tehha.

••••••••••••••••
Erükkitud 1777. Aastal.

Joan. Xam. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Waim, ja, kes tedda
kummardawad, peawad tedda wai-
mus ja töes kummardama.

Armas Söbber.

Need fallid kässud ja tootussed, mis läbbi Jummal on käsknud palvet tehha, ja tootanud kuulda, peawad meile maenitsusseks ollesma, et meie omma sure hinge hääda püame diete tunda, ja omma helde Jummala käest abbi otsime. Temma on armoinne ja helde, ja tahhab meid aidata, temma on feigewäggewam ja woib meid aidata. Surem hult mötleb, et nemmad ei moista luggeda eggja palvet tehha, sepärrast jätwad nemmad palvet mahha, ja ei sa sedda armo, mis Jummal heal melel neile tahhab anda. Nemmad mötlevad, et Jummal illusad ja targad sannad tahhab, ja et palve väggä raske assi on; se läbbi rewad nemmad ennestele suurt kahjo. Sest, mis Jummal paljo holib väljaspidisest sahnust, kui temma meie süddame pohja issi läbbikatsub ja õrratunneb? Temma teab ja moistab nende häädaliste fallajamad mötted ja öhkamissed. Sepärrast moistab keige rummalam innimenne palvet tehha, kui temma omma hääda sees keigest süddamest Jummala pole öhkab, ja JEsusse pärast abbi pallub nisuguste sannadega, mis hääda issi õpperab, sest se palve on Jummala mele pärast, ja kuluksel temmalt heldeste. Kõrged ja heoplikkud sannad tunnistavad ühhest kõrgest süddamest, sedda ta wiikab. Sepärrast pea ennam murret süddame kui sannade pärast, et sinno palwed, ja öhkamissed ühhest pattustpöörjast ja usklikust süddamest tuloksid.

Üks raske assi on se palve neile, kes sedda pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummala pole ennast põdrda. Sest kuida woib üks innimenne, kes hääda sees õp olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks innimenne, kes omma patto hådda ei tunne, õigest suddamest luggeda? Sest et temma ei tea sedda hådda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko õnnistust, mis temma omma Jësusse käest woib sada. Sepärrast pallu omma Jësust, et sinna sedda suurt hådda, mis sees finno hing patto ja nende waimolikko waenlaste párrast ellab, ennese sees diete teäda saad; kül sesinnane hådda-tundminne saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamissega allati onima Jësusse pole küssendada, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatust leiad, peawad sinnule õppetusseks ja juhhatamisseks ollema; et sa ka isse õppid omma ennese sannade ja õhkamistega Jummala käest abbi otsima ka omma ihholikko töö jures.

Pühha Waim on keigeparras õppetaja, kes diget palvet, mis Jummala mele párrast on, sinno suddamesse sütab; ilma temmata ei woib sinna mitte suddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom rahw.ram. 8, peat. 26 salm: Pühha Waim tulleb meie nödrustele appi, fest meie ei tea mitte, mis meie peamie palluma, nenda kui kohhus on; aga sësamnia Waim teeb palwed meie eest õhkamistega, mis ükski ei woib üllesträkida.

Rui

Kui Jummala Waim sind hirmutab sinno patusde pârrast, siis sa ðppid tõssised pattust-pôõrmisse palwed teggema, ja kui temma sinno Kurba sündant Jummala armo ja patusde andeks-andmissega römustab, siis sa moistad ommas palwes Jummalat römoga kita ja tânnada.

Keik innimessed peawad kûl luggema, agga keik ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal kuulda, kes omma patusde pârrast hirno ennese sees rundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja JEsussest üksipâinis abbi otsiwad; Needsammad ðppiwad meie Issant a JEsusse pühast Issa m-eie palwest, mis, ja mil visil nemmad peawad viete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe ðppetab Jummala rigi asjad kui üllemad aänid keige essite palwettega takkanoudma, siis annab Jummal peâlegi, mis ihho toidusselks tarvis lähhâb.

Se palve mis su sannaga tehhaâse, on hea, kui se sùddamest tulleb, kui sùdda sedda himmus tab, mis su pallub; Agga kes aiaawiteks ehk wisi pârrast ja üksipâinis omma mõkkadega lobbiseb, se ei sa ommast palwest ühtege kasso, waid suremat hukkast sesamma liajulgusse pârrast, et temma kawwala sùddamega ja ilma kindla ussota wottab Jummalat palluda. Sepârrast maenitseb Jakobus ommas ramatus i peat. 6-8. salmist sadik: Innimenne pallugo uskus, ja ârgo olgo mitte kahhe wahhel: Sest kes kahhe wahhel on, se on merre laenade sar nane, mis rulest aerakse ja kaksipiddi heides rakse. Sest sesamma innimenne ârgo mõtelgo, et temma middagi Issanda kâest saab.

Rakspidde se süddamega mees ei olle kindel ei ühhagi omma visi sées.

Sepärrast on se üks õige palve, kui sinna pühha Waimo läbbi omma süddame himmoga Jummal pole õhkad, ja temmaga süddame ja suga kõnneled, kui üks laps omma issaga, ehk vri omma issandaga. Kui sinna ommas süddames heal melel Jummal peale mõtled, sannadega ehk sannata, siis on se üks õige palve, ja Jummal on töötanud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma moistab, ja wannemad ei holige illusid sannadest. Agga Jummal on ilmaotsata heldeni kui ihholikkud wannemad; temmal ei ole ka illusid sanno tarvis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma kowwalusseta on, temma sanna ussub, temma käest abbi otsib ja otab, se on temma mele pärast. Temma teab ja moistab keik, mis meil tarvis on, enne kui meie pallume; temma woib ja tahhab ka paljo ennam tehha ülle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui meie Jummalaga ommas palves öppiksim e rakima, kui üks laps omma emmaga; kül nieie siis pea saaksime tunda, kui helde ja armolinne meie Jummal on. Agga kui meie palived ja õhkamised Jummalala mele pärast peawad ollema, siis pead sinna ka öppima keik wiikama, mis Jummal felab; seit kuida woib Jummal sinno palmet kuulda, kui finna veel tahhad sedda armastada, mis Jummal ei falli? Sest nenda on kirjotud Joannesse ramatus 9 peat: 31 salm. Meie teame, et Jummal patusid ei kule, waid kui begi Jum-

Jummalakartlik on, ja teeb temma tahmisest järrele, sedda kuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jummal Gesa. I, 16-19 salm. Peske ennast, puhhastage ennast, saatke ommad kurjad teud mo silma eest õrra: siiske kurja teggemast; õppige head tegasma; noudke mis kohhus, saatke ülleannetumad õige tele, moistikohhut waeste lastele, sellerage leske-naeste asjad õrra. Et tulge sis, ja selleragem ommad asjad issekõs, ütleb Jehowa: Kui teie pattiud on kui elle-punnased rided, siiski pearwad nemmad ni walgeta sama kui lummid, kui nemmad punnased on kui werre-karwa rie, pearwad nemmad ommeri walge willa sarnatsets sama. Sepärrast kui sinna nüüd tahhad, et Jummal peab sinno palmed kuulma ja sind aitma, sis peab se sinno surem murre ollema, et sa keikist pattiust omma JEsusse pole ennast põrad, ja uselikko süddamega temma nimmel sedda taewast Issa pallud. Agga se pallub JEsusse nimmel, kes issiennast omma pattiude pärast wiikab, ja ei arva ennast middagi hea vâdrt ollewad, agga JEsusse waggadusse ja falli lunnastamisse peale lodab, ja selle pärast üksipäinis Jummalaka keik armo ja abbi orab. Sesuggune astub JEsusse sees ja JEsussega omma palvega Jummalala ette ja pallub iesiennese, omma üllematte, wannemiatte, sugulaste, hâddaliste, waenlaste ja keikide innimeste eest, ja Jummal vâttab JEsusse pärast sedda palvet kuulda ja annab, mis nenda JEsusse nimmel pallutakse.

Sel wisil, armas risti - innimenne, pällu nüüd
 Jummalat issiärranis, et temma sinno süddame
 ennam ja ennam ümberpödraks, ja nisugguse me-
 le sulle annaks, et finna ikka armastab, mis
 Jummal armastab, ja vihkad, mis temma vih-
 kab, ia ussud mis temma neile on tootanud, kes
 temma sanna kuulwad ja tedda armastawad.
 Kui finna nüüd Jummalat tännini ei olle nenda
 armastanud, siis wötta warfi se kindla nou pid-
 dada, et sa eddespiddi ühtegi ennam ei tahha
 armastada, kui omma JEsust, ja sedda, mis
 temma mele párrast on. Ja ehk kül sinno kurri
 südda, kurrat, ja ma-ilm sind püüdwad keelda,
 siis ärra våssi mitte ärra pallumast ja Jumma-
 la tootust uksmast; siis saad finna rõmoga tun-
 da, et se on tössi, mis meie helde JEsus ütleb:
 Iggaüks kes pallub, se saab, ja kes orsib,
 se leiab, ja kes kopputab, sellele tehhatse
 lahti: se on, temma palvet kuluks. Armolinne
 Jummal juhhatago sind tõe sisse, Amen.

Üks valive, mis sees meie vallume, et
 meie ommad palwed süddamest
 woiksimet tehha.

Ho! taewane Issa, armolinne Jummal,
 minna ollen üks partune mulla-tük ja ep olle
 våått, et ma ommad käed ja silmad taewa pole
 töstan sind palluma; agga et finna issi meid ol-
 led käsknud palluda, olled meile ka tootanud, et
 sa meie palwed tahhad kuulda, siis tean minna,
 et mo palwed JEsusse Kristusse párrast sinno
 mele

mele pârrast on. Alita siis, armolinne Jummal, et minna öppin diele JEsusse nimmel wamus ja tões palluma. Liguta minno súddant, oh helde Issa, omma sôrmega, tûhjenda sed dasamma keigest tûhjaast móttfest. Pühhitse minno su, ja panne issi need sannad minno kels peâle, mis ma sinno ette pean üllesrâkima. Panne mo silmad ja körwad finni, et ma ühtegi ei nã eggas kule, mis siin ilma peâl on, waid et súdda, meel ja mótted woiksid taewa pole minna. Kule siis ka iggal aial minno palwed, ja peâsta mind keigest hâddast JEsusse Kris tusse pârrast, Amen.

Hommiko-Palwe.

Oh! helde, armolinne, keigewâggewenne Jummal, meie Issand JEsusse Kristusse Issa, minna tânnan sind keigest súddamest, et sinna mind minnerval õsel olled armotikkult hoidnud, et minno hinga waenlased mind ei woinud hukkada eggas rikkuda. Sinno nimmel ollen minna ommast ihholikkust unnest ülestousnud, sinno pole pôran minna ennast wiwitamatta, fest et sinna ükspâainis mind olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üksnes woid ka omma pühha Waimo läbbi mind ueste lua ja pühhitseda. Arata mind ka nüüd ja járgeste ülles waimolikust parto unnest, et minna pââw pâwalt woiksini diele moista, kui suur minno rummalus on mo pattuse sündimisse posest, ja kuida minno kurri súdda ikka püab need kadduwad! ilmali kud aünid ja himmud suremaës ja fallimaës

piddada, kui need waimolikkud añnid ja himmud. Anna mulle, armas taewane Issa, armo, sedda minno suurt sõggedušt tunda ja kahetseda, ja peästa mind fest hirnisaast rummalusfest. Anna ja kaswata minno sees diget usko, wainoličko tarkust ja wågge, iggapåwa sinno sanna hästi tähhele panna sedda ükspäinis uskuda, ja wiikada keik kuriad nouud, mis kuratist, kurjaist innimestest ja minno kurjast südamest mulle antakse, et minna sinno armo ja iggapåwase kahhetsemisse ja pattust-põõrmisse läbbi woiksin omma wanna kurja süddant surretada keige pattude ja kurja himmudega. Se pârrast hoia mind, keigewåggewam önnisteggia selsinnatsel pával kurreati kiusatusse eest, et temma mind needmisze ja wandmisze, liajomisse, wargusse, laiskusse, petmisze, sanna kuulmatta ello ja mu pattude läbbi omma wôrkude sisze ei sa, egga se läbbi minno waese hingे ãrra ei hukka. Pühhitse mind agga, kallis pühha Waim, et se uus innimenne, ehk uus süddameel ja mõite iggapåaw woiks ettetulla, ja ei mitte silmakirjaks innimeste nähhes, waid Jumala ees õigusse ja pühha ello sees ellada. Ait mind siis ka, armas taewane Issa, et ma omma tõod teen ei mitte silmakirjaks, kui se, kes innimeste mele pârtast püab olla, waid et ma woiksin omnia wannematte sanna kuulda, waga süddamega Jummalat kartes, ja hea melega tehha, mis nemmad kâšwad. Anna mulle armo, et minna ka nende sanna wôttan kuulda, kes wågga waljud on, ja mind liga tõga wae-wawad, et ma nisugguste wasto ei nurrise, waid

waid findlaste ussun, et ka se minno heaks peab tullema, cui minna kannatlik ollen, fest et keik peab heaks tullema neile, kes Jummalat armastawad. Juhhata mind nenda, armas taewane Issa, tānna ja iggal aial, et keik minno móttie, leggo ja ello woiks finno mele párrast olla. Sinno holeks annan minna omma hing ja ihho, wannemad, suggulased, keige-ennamiste keik waggad risti-innimesed; finno pühha Waim wallitsego mind, finno pühha Ingel olgo minno iures, et se furri waenlane minno peåle ei sa woimust, Amen.

Ohto-Palwe.

OH! helde, armolinne, keigewåggewam Jummal, meie Issanda Jesusse Kristusse Issa, sind tānnan minna keigest süddamest, et sinna mind minnewal páwal omma sure armo ja wåe läbbi olled hoidnud ja kaitsnud, et kurrat omma karvalussega mind ei woinud hukkada. Minna ei olle mitte wåårt keige se armo, mis sa minnule norelt pólwelt siit sadik ja ka tānnapååw olled teinud. Mis tānno woin minna sinnule se eest qnda? Paljast fannast ei holi sinna mitte, waid sinna útled: anna, mo poeg, mo tüttar, omma südda minnule, ja olgo finno te ehk tahminne minno mele párrast. Minno helde Issa, sa tead, missuggune furri südda mul on, se ei tahha mitte finno teed armastada, waid ikka laia tee peål káia, mis hukkatusse sisse satab. Wotta sedda furja süddant minno seest, ja paranda

randa pââw pâwalt minno eksitussed, ja te mind
 õige usso läbbi kolbawaks, et minna omma pat-
 to hådda súddamest tunnen, kahhetseen, ja omma
 õnnisteggia JEsusse Kristusse pole kowmaste
 hoian, kes ükspâinis wâggew on minno patto
 hawad parrandama, ja minno ihho ja hinge
 pühhitsemia. Tuleta minno mele, et kui se tâns-
 napâwane pââw on lõpnud, nenda ka minno
 ello pâwad peawad otsa sama, ja et sinna siis
 igga-ühhega tahhad arro piddada, kuida temma
 siin ilmas on ellanud, ja temma kâtte maksta
 sedda mõda, kui iggaüks saab teinud', olgo hea
 ehk furri. Anna mulle sepârrast iggapâwa pühha
 murret minno hinge eest piddada, et minna woik-
 sin tânnaja igga õhto omma wiggadussed ja eks-
 itussed sulle súddamest ülestunnistada, ja nende
 wasto abbi orsida ja leida. Oh Issand! maes-
 nitse mind allati omma pühha Waimo läbbi.
 Anna mulle andeks JEsusse Kristusse minno
 Issand pârrast keik minno eksitussed ja pattud,
 mis on teâdawad ehk teâdmatta, misga minna
 sinna wasto ollen eksinud, ja puuhasta minno
 súddant neist armolikkult. Hoia mind selsinnat-
 sel õsel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ãr-
 rata mind homme warra üles, et minna ue pâs-
 waga woiksin ue ello sees kâia, keigest lihha ja
 waimo rojussest pühha Waimo abbi läbbi en-
 nast puhtaks tehha, ja sedda pühhitsemist lõppes-
 tada Jummala kartusses, Kristusse minno õn-
 nisteggia pârrast, Amen.

Hommiko-Palive Pühhapåwal.

Oh! keigewäggewam Jummal, ja Issa, Ma
 ja taewa Soja, finno jure ma tullen, finno
 ette langen minna pölweli mahha ja tånnan sind
 keigest süddamest, et sa mind selsinnatsel ösel om-
 ma armo tibadega olled kaitsnud, ja kurja wai-
 mo ja temma seltsi eest armolikult hoidnud.
 Sepärrast peab minno südda ja su finno helde
 armo kulutama. Sulle olgo au, kitus ja tånnu
 hüüd ja iggaweste. Ma pallun siad ka, et sa
 tahhaksid mind selsinnatsel påwal ja iggal aial kei-
 ge kurja eest hoida. Sinno holeks annan min-
 na omma hinge ja ihho, omma ello ja keik, mis
 mul on, ommad motted ja sannad. Onnista
 sinna, oh helde Jummat! minno sissetullemisse
 ja wäljaminnemisse. Olgo se pääw mul õigeeks
 pühhakspåwaks; et ma muud ühtegi ette ei wõr-
 ta, egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi
 finno nimmi saaks pühhitsetud, ja finno rüü
 meie sisse tulleks. Arra lasse mind mitte üks-
 päinis omma uledega tånnapääw sind tenida.
 Te lahti minno südda, et so fanna woiks siinna
 sisse tungida. Alita, et ma siin fanna ja jut-
 lust hea melega kulen, meles pean ja omma ello
 se járrele parrandan. Sel eissimessel påwal olled
 sinna, keigewäggewam Jummal, sedda eissimest
 walgust lonud, oh! arra játtia minno süddant
 siis mitte pimmiedusse sisse, waid ütle ka müüd
 omma keigewäggewama sannaga, et finno wal-
 gus ka minno süddames peab rouasma, et ma
 keigest rummalussest saaksin peästetud ja kui üks
 wal-

walgusse laps woiksin ellada, JEsusse Kristusse
se tössise walgusse pårrast, Amen.

Öhto-Palve Pühhapåval.

Hegawenne ja armolinne Jummal, ma kidan
ja tånnan sind süddamest, et sa mind tånnas
pååw keige kurja ja kahio eest olled hoidnud.
Sa olled mind omma pühha sannaga rohkesti
söörnud ja minno hinge jahhutanud; se on min-
no südda rõmus, ja minno hing kidab sind sinno
heldusse ja armo pårrast. Ma pallun sind ka
allandikult, hdia ja kaitse mind veel eddespiddi
keige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle armas
Jissa, sedda armo, et ma unneske patto ei te, waid,
et keik, mis ma mõrlen ellik nään, pühhaast Wais-
must woiks tulla. Sesamima Waim wötko keit
hirmo minno süddamest ärra, et ma julgeste JEs-
susse Kristusse nimmel maggan, ja hommę war-
ra rahho ja hea terwissega ülestousen. Arrata
mind digel aial ülles, ja sata mind rõmoga min-
no tö fallale minnema, ja seddasamima sinno
tahtmissee járrele teggema. Ja kui se aeg tulleb,
et ma fest ilmast pean ärraminnema, siis seisva sin-
na truis.e minno jures omma abbiga, et ma sur-
maga nenda woiksen, et ma sedda ärrawoidan
JEsusse Kristusse surma woiklemisse pårrast,
Amen.

Hommiko-Palive Esmaspåval.

Hoh! mis paljo head olled sinna, armolinne
ja helde Jummal, mulle teinud, et ma rah-
ho

ho ja hea terwissega sedda pârva ollen sanud nähha. Kuida pean minna sind keige sinno heategemiste eest tânnama? Ei maksa middagi sinno ees, mis sinno käest ei tulle; siis läkkita sinna issi mulle omma pühha Waimo, et ma temma juhhatamisse ja nou läbbi, sulle tândo annan, ja, mis mulle tarvis lähhâb, sinno käest pallun. Võtta mind selsinnatsel pâwal omma warjo ja kaitss, misse alla, et minno hinge ja ihho waenlased ühategi kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind, armas Issa, et ma middagi ei hakka egga lõppeta ilma sinnota. Onnista minno tõ ja teggeminne. Ehrita mind keige pühha kõmbede ja vissidega. Anna armo, et ma woiksin omma pattude pârrast ãrdaste nutta, ühhe ue ja wainolikko ello sees ellada, ja pâraw pâwalt Jummala tarkusse sees kaswada. Selsinnatsel pâwal olled sa, väggew Jummal, ãrralahhutanud sedda wet, mis taewa peâl on, kus pilwed on ja liinud lennanad, fest weest, mis Ma peâl on. Oh! se patto wessi on vägga tousnud minno süddarnes; lahhorta seâlsammas ka ârra sedda patto wet, et mo südda woiks sinno Paradisiks sada, ja seâl sees usk, armastus ja kannatus kaswada, nenda et pârrast ükski pat mind sinnust ei lahbuta. Sinnust ma pean finni, siis kule mind ka JE susje Kristusse pârrast, Amen.

Ohto-Palive Esmaspâwal.

Oh! iggarvenne Jummal, minno keel peab jârgeste sinnust râkinna, ja ütlema: Eidesud ola minno helde Issa, fest temma reeb minno hingele,

gele, ja ihhule paljo head, temma heldus festab
iggaweste. Sesamma sinno heldusse pârrast
pallun minna sind: Kaitse omma wâega mind ja
keik, mis sa mulle ollod annud. Olle sinna mulle
issi warjuks, ja olle mulle armolinne, fest so peâle
lodab minno hing. Minna heidan ennast nûud
JEsusse nimmel mahha, ja maggan rahhoga; sin-
na agga, oh Israeli kaitzia! ei uinu eggamagga.
Tösta siis omma palle walgust minno peâle, kui
ma maggan. Minna ollen, armas Jummal,
ristmissee läbbi sinno armisa Poja JEsusse Kris-
tussega temma surmia sisje mahhamactud; siis
te mind ka temma üllestousmisse sarnatseks, et
mo siis Kristussega ue ello sees ellan, ja keige
pühhadega surel wiimsel üllestousmisse pâval
sinno tootud armo - ja au - rigi sisje saan, Amen.

Hommiko-Palive Teisipâwal.

Armolinne Jummal, ma pôran ennast sinno
pole, et ma enne sinnoga râgin, enne kui ma
innimestega hakkan râkima, ja enne kui ma om-
ma tõ fallale lâhhân; enne tânnan minna sind
sinno heateggemiste eest, ja pallun sinno kdest õn-
nistust, et minno tõ ja teggo saaks õnnistud ja
sinno tahtmissee järrele tehtud. Lu olao sulle
Eholm-aino Jummalale, fest sinno armo läbbi tou-
sen minna praego üles; sinno arm on mind sel-
õsei hoidnud, ja on rahhoga mo waese pâttuse
kehha laiknud hingada. Et agga se õ mõda läi-
nud, ja pâaw meile hakkab paistma; siis ârra
jârra sinna, oh armas JEsus! sa õigusse pâilit,
mind mitte pimedusse, ja suddame foggedusse
sisse,

sisse, maid haffa nenda minno sündames paistma, et iggaufs saaks nähha, et Sinna mo sees olled. Sel päwal oled sa maad lahhutanud merrest årra, et Ma kuiwaks sanud, ja oled sedda selfamal päwal pude, rohho ja keige sugguste rohtudega ehhitamud. Minno súdda on, parrago Jummal! weel kui üks wessine so, mis head wilja et kanna; siis lahhuta finna, armas Jummal, minno súddant ka sest patto weest, et se saaks tahedaks ja heaks, ja et ma saaksin ühhe pu sarnaiseks, mis jõe åres on istutud, mis omma wilja annab ommal aial, ja kenne lehhed ei puddene. Oh Issand! aita ja anna, mis ma so käest pallun, JEsusse Kristusse pärast, Amen.

Öhto-palve Teisipäival.

HElde Issa, sinno armo läbbi on se tännane päät modda läinud, ja jouan ikka ennam surma pole. Ridetud olgo sinno fallis nimmi, et sa mulle aega annad ennast pattust põõrda, ja et sa mind ep olle äkkitse surma läbbi siit ilmast åräkorristanud. Sedda head tahhan minna sinno pühha Waimo läbbi ikka meles piddada, ja se pärast keigest sünd kita. Ma pallun sind, minno ello armastaja: Anna mulle weel ni paljo aega, et ma woin patto peale woinust sada, ja omma hingewaenlased omma jalge alla tallada. Sedda pallun minna sinno käest keigest sündamest; sest minna pole, parrago Jummal! weel mitte nisuggune, kui minna kül sinno sanna jätele peaksin ollema. Rinnita se nou minno sees,

et hakkan patto wasto sure hole ja murrega pan-
nema, ja püan sind, oh helde Jummal! kätte sada,
et ma teps ilma sinnota ei ella, waid et sa minno
sees omma armo ja wåega woiksid ellada. Se
asja peale motteldes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun sind: Ärra lasse mind mitte sind ärra-
unnustada, waid anna armo, et ma omma wodi
heites sind meles pean, ja homme üllesärkades
sinnust hakkan räfima. Siis tean minna tödeste,
et mul ei sünni ühtegi Fahjo. Sedda pallun min-
na ka JEsusse Kristusse párrast, Amen.

Hommiko-Palive Kestnåddalit.

Oh! sinna suur Jummal, kes sa issi walgu-
oled, ja ellad ühhe walgusse sees, kuhho üks-
ki ei sa, ja siiskei ni armolinne oled, et meil waess-
tel lubba on, finno pühha palle ette tulla sind pal-
luma; sepärtast tullen minna ka selsinnatsel hom-
miko tunnil, ja nikkutan omma süddame põlwed
finno ette, ja tännan sind finno sure armo eest,
mis sinna mulle keik minno ello aial oled näitnud.
Sest finno armo läbbi ollen minna veel ellus, ja
ollen sedda páwa sanud nähha. Sa oled mind
omma warjo alla wötnud, truiste mind kaitss-
nud, ja omma wåe läbbi keige kurja eest hoidnud
nenda, et ma hea terwissega omma tööd woin-
tehha, ja ommad asjad aiada. Minno mele tul-
leb, et sa sel páwal sedda pálikko, ku, ja need
tähhed oled lonud. Need sammad tewad truiste
sedda, mis spärtast nemmad on lodus. Oh! siis
ärra lasse mind ni meleto olla, kui need, kes sest
ei holi, mis meie kohhus on finno tahtmisje jár-
rele

tele tehha. Tulleka ikka sedda mo mele, et sa lass-
sed omma pälilikko kurjade ja waggade ülle ülles-
tousta, ja lassed wihma saddada digede ja ülle-
kohustē peale, et ma woiksin sinno jälgede sees
käia, ja armolinne olla omma liggimesse wasto,
kui finna taewane Issa armolinne olled. Kitku
siis, helde Issa, minno süddamest ärre keik wihi-
ha, wihekamist, kaddedust ja tiggedust; anna
mulle üks pehme südda keikide innimeste wasto,
et ma ka omma waenlastele woiksin head tehha,
head neile sowida, ja nende eest palluda. Keik
muud head, mis ial veel sinno käest tulleb pal-
luda, sedda anna mulle, armas Jummal, roh-
keste minno Onnisteggia, Jesusse Kristusse
pärrast, Almeti.

Ohto-Palwe Käsknäddalil.

Oh! dige ja pühha Jummal, sa tahhad, et meie
peame ka diged ja pühhad ollema, nenda kui
finna olled. Alga minna waene partune pean
tannistama, et ma issienniesest ei olle eggja õige
egga pühha, ja siiski teed sa mulle paljo head; sa
hoiad ja kaitsed mind, nenda kui sa tännapäwas-
ge olled teinud. Sepärrast kida Issandat, min-
no hing, ja ärra unnusta mitte ärra, mis head
temma sulle on teinud. Helde Jummal! ma pal-
lun sind, hoia mind pärrast veel nenda, kui sa
tännine mind olled hoidnud keige kurja ja kahjo
eest. Lasse mind ikka ilma liamurreta ja Kartus-
seta rahho sees maggada; ja sinno walgius ei lah-
ku minno süddamest, fest finna, oh Issand! wal-
gustad keik pimmedust ja sõggedust. Heida armo

minno peåle, ja anna mulle keik nattud andeks; peåsta mind minno patto håddast; pessé mind puhtaks minno eksitussist, ja pühhitse mind läbbi ja läbbi. Issand, kui minno heält, kui ma õse sinno pole huan, ja wösta mind kuulda kui, mo südda sind otsib. Ärra wöcta omma kät mitte minnust ärra, ja ärra jäätä mind mitte mahha, sest ma lodaan sinno peåle. Kinnita sedda lotust ja minno sees JEsusse Kristusse pärast, Amen.

Hommiko-Palive Neljapäival.

HElde ja armolinne Jummal, kes sa meile head tehhes ärra ei wässi, waid keikile head teed, ni hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tånnamatta; minno kohhus on selsinnatsel hommiko tunnil sind tånnada, sest sinno arm kes-tab iggawest, ja sinna ep olle mitte waatnud minno patrude peåle, ja ep olle nende pärast mind mitte nuhhelnud; waid sa olled mind omnia tiba-dega latnud, et mulle ühtegi kahio ei olle sündinud, ja et ma sedda påwa jälle ollen sanud nähha. Anna armo, et ma sedda påwa ei prugi pattiaks, waid sinno auuks ja minno hinge önnistusse. Hoia mind sel påwal ja iggal aial ebba usso wi-side ja kombede eest, et ma mu asja peåle ei loda, kui ükspäinis sinno peåle. Sa olled kästnud, et omma palle higgi sees omma leiba pean so-ma, ja seks olled sa kuus påwa seadnud, et meie nende sees omma tööd peame teggema. Anna omma armo, et ma keiksuggust tööd, mis ial ette tulleb, julgeste ja römoga ärateen, ja sinno kdest önne ja önnistust pallun. Önnista ka, armolin-

ne Jummal, keik, nris ma ette wottan, ja årra
lasse mind mitte omma hingे tõdd årra-unnus-
tada; waid et ma tõdd tehhes finno peå mõtlen,
ja ommas súddames finno pole ðhkan. Onnista
keik, mis finna mulle olled annud; ja nenda kui
sa sel påval olled lõnad need liñnud taewa al, ja
kallad merre sees, ja olled murret meie eest pidda-
nud, enne kui meie weel olline lodud, et meie neist
piddime toidust sama; nenda pea nüüdke weel
murret meie eest, ja lasse liñnud taewa al, ja kall-
lad keige wette sees siggida. Keige-ennamiste
agga täida mo súdda usso, armastusse, kannas-
tusse ja pühha kombedega, et ihho ja hing saaks
ülespetud. Te sedda armolinne Jummal, Je-
susse Kristusse pàrrast, Amen.

Ohto-Palwe Neljapäival.

Helde taewane Issa, minna tannan sind súd-
dame ja suga, et sa páwa ja ðbd lonud, ja
olled sedda páwa seädnud, et meie omma tõdd
peame teggema, ja sedda ðbd, et meie same hin-
gada. Ridetud olgo finno kallis nimmi, et ma
tannapáaw finno armo läbbi ollen joudnud om-
ma tõdd tehha, ja olled keik kurja ja kahjo min-
nust årrafeetnud. Anna nüüd, armolinne Jum-
mal, et mo wässinud ihho sel õsel nenda saaks
hingada, ei ühtegi kartus, hådda, eggä mallipüs
mind üles ei årrata. Sínna, oh Issa! wotta
mind wasto ommaks lapseks, et ma julgen om-
ma Pea finno üllesse pañna. Sels ehhita mind
öige usso, tössije armastusse ja pühha kannatus-
sega, et minno súdda findlaste finno issalikko

armastamisse peâle woiks lota.. Lasse siis ka
sinno pûhhad Ingliid olla minno ja minno honet-
te ümber , et furrat se mõdraja loukoer ossa min-
nust ei sa. Hoia meid tulle-kahjo ja wargade eest.
Wimaks olle finna, oh ! armas Jesus, mulle os-
saks, siis uinun minna rôðimsastë maggama.
Amen, se sündlo nenda , Amen.

Hommiko-Palive Redel.

Oh ! Keigewâggewam Jummal, Ma ja taewa
Loia, ma tullen praego sinno pûhha palle ette
ja tânnan sind keige se hea eest , mis sa mulle
minno ello aial olled teinud. Sa olled mulle ihho
ja hinge annud , ja tânnine hoidnud. Ma ollen
sinno holeks olnud, ja sa olled murred kañnud, et
mo hing , mis patto läbbi olli ãrrarikkutud , ja
piddi hukka minnema , pattust sai peâstetud ja
piddi ueste sündima. Sa olled sel påwal sedda
essimest innimest lonud , ja jummalikko wiſide ja
koni bedega ehhitnud. Oh ! armas Jummal,
wata nûud minno peâle , missuggune ma ollen ;
kelle sarnane ollen minna nûud ? Parrago Jum-
mal ! furrati någgo näikse mul ja keikil innimes-
tel ollewad : Parranda siis sedda mis on ãrrari-
kutud. Seks olled finna jo omma ainust Poega
Jesusust Kristust ilmale läkkitanud, et temma piddi
meie sarnatseks sama , ja meie pattud risti peâle
kandma , et meie piddime jâlle temma sarnatseks,
digeks ja pûhhaeks sama , ja et Jummala någgo
meie sees saaks jâlle üllesehhitatud. Aita, et ma
otsin abbi omma õnnisteggia Jesusse kâest , kes
sel påwal risti on lôdud, ja temma peâle dige usso
sees

sees watan, ja hækkan sedda patto wihkama, mis minno önnisteggiat on risti peåle saatmid. Alita siis ka, armas Jummal, et ma omma lihhalkud himmud risti lõðn, ja ühtlase omma Kristussega surren, et ma temmaga jålle wöin ülestousta, ja ühhe ue ja wagga ello sees ellada, ja nenda en-nam ja ennam sinno sarnatseks sada. Seeb se on, mis ma keigest süddamest sinno kääest pallun, wötta minno palwed kuulda JEsusse Kristusse kannatamisse ja surma pärast, Amen.

Ohto-Palwe Redel.

Oh! helde Issand Jummal, minno süddaa, meel ja keel hækka praego sind tånnama; seest sa olled kui se armo hallikas tånnapååw rohkestee omma armo minno peåle lastnud tulla. Olleküd keik minno liikmed keled, siiski ei jouaks nemmad keik sinno heateggemissed ülesrakida. Sinno arm on se, et ma weel ellus ollen; sa olled mo hinge hoidnud hukkatusse ja mo ihho pahha haguusse eest; paljo kurja olled sa minnult ãrrakä-nud, ja olled mind rohkestee önnistanud. Olle siis, armas Jummal, nisuggune weel minno wasto, kui sa tånnini olled olnud. Wötta omma holeks mind, ja keik, mis mul on, ja katta mind omma tibadega, et ma rahhoga maggan, ja homme warra ue rammoga ülestousen, ja omma tööd sinno auuks hækkan ja löppetan. Ja kui minno wiimne ello tund tulleb, siis finnita mind, et ma findla ussoga JEsusse Kristusse peåle lotes, siit ãrralähhan, ja iggaweste önsaks saan, Amen.

Homimiko-Palive Laupåval.

Oh pühha Jummal! helde Issa, minno eissi menne tö peab se ollema, et minna sind fidan ja fannan; sest üpris suur ja hea on se, mis sa mülle olled teinud. Minna ep olle määrte neid heateg-gemissi, mis sa mulle teed iggapåaw. Paljo head olled ja minno ihhule teinud, agga paljo ennam mo hingelé: Sest sa olled mind risti-rahwa seas lastnud sundida, kus ma sinno sanna tahtmist saan oppida, et ma woiksin ommast pattust peä-seda ja iggaweste önsaks sada. Minna lähhän nüüd ja omma tö ja wöttan sedda ette, mis sa issi mind olled käsknud tehha. Õnnista sils minno tö ja teggeminne; õnnista minno wäljamine-neminne, et ühtegi willerust egga äppardust mulle ei jünni; õnnista minno sissetulleminne, et ma nenda omma kotta taggasü tullen, et ma wäljas ühtegi patto ei olle teinud. Sel päival olled sa, taewa ja Ma Loja hinganud, ja omma kätte tö peale waatnud, ja wata! Keik olli wägga hea. Mis pean minna waene üttema, kui ma watan ja mótsen keige se peale; mis ma sel náddalil ol-lén teinud? Ei ma tohhi ommad pattud ärrasal-lata; minna tunnistan, et minno tö ja teggo ei kolba; sepärrast pallun minna: Heida armo minno pedale, ja anna mulle keik minno pattud andeks: Kinnita mind omma pühha Waims läbbi, et ma parreminne ennast woin tulleva náddalil patto eest hoida. Ärra tüddi ka mitte ärra mulle head teggemast, waid sinno heldus ja arm olgo minno peäl iggaweste JEsusse Kris-tusse pärast, Amen.

Ohto-

Öhto-Palwe Laupåval.

Oh! sa igga venne Jummal, üks neddal on ta sinno armo läbbi rahho ja hea terwisséga mõda läinud. Sinna suur Jummal oled sedda head mulle teinud. Jubba ma olleksin ammogi hukka läinud, kui sinna ep olleks mind kaitsnud. Sepärrast tånnan minna sind keigest süddamest, ja pallun sind allandikult; Hoia mind keige hådda ja willetsusse eest. Sa oled tru, sepärrast loddab mo südd a sinno peâle, sesamma lotussega heidan minna ennast mahha. Sinna agga, oh helde Issa! tulle mo süddamesse, ja te ennesele siïna asset. Ehbita minns südda usso, armastusse ja kannatussega, ja ãrra lasse mind ühtegi mõttelda, râkida ehk tehha, kuid ükspäinis sedda, mis so pühha Waimi wõttab minno sees tehha. Anna arms, et ma hakan ma-ilma ãrrapõlgama, ja taewa järrele iggatsema, ja kui se fund liggi saab, et sa, oh armas Jummal! mind siïna taewa tahhad sata, siis olgo so pühha Waimi minno sees, et kui ma teps ei woi râkida, temina siiski minno sees löpmatta woiks öhkada, ja nenda finno pühha palle ette tulla. Rule minno palwe, armas Jummal, Jesusse Kristusse pârrast, Amen.

Üks Tånnö-Palwe.

Meie Issand Jesusse Kristusse
Innimessetssamisse ja Sündi-
misze pârrast.

Oh sa helde armolinne Jummala Poeg Jesus Kristus, sa õige innimeste armastaja! all,

Titus ja tānno olgo sulle sinno sure heldusse pār-
 rast, et sa meie lihhast ja werrest olled ossa wōt-
 nud, meie wennaks sanud, ja meid keik ni wāg-
 ga auustanud, et meie sinno läbbi Jummalala
 lapsiks ja suggulasiks olleme sanud. Sa suur
 Funningas, keikide issandatte Issand, sa keige-
 kōrgem, wāggewam ja rikkam Issand, kuida
 olled sinna meie waese, alwa ja nōdرا lihha ja
 werrega ennast kihlanud? Kuida olled sinna
 meid isse Jummalala au ja nou sis se üllendanud,
 et sinna, kui tössine innimenne, selle kolm aino
 Jummalala sees nūud olled ja ellad, Innimenne
 on patto läbbi foggoniste ãrrarikitud, wata,
 kui wāgga on temma nūud sinno sees pühbitse-
 tud ja puhtaks tehtud! temma olli ãrranetud;
 wata, kui ta sinno sees on önnistatud! Sa olled
 nisugguse innimesse ihho ja hinge ennesele wot-
 nud kui meil on, et sa meid ihho ja hinge po-
 lest piddid terweks teggema. Anna armo, et
 minna nūud mo hing, ihho ja selle liikmed,
 mis sinna ni wāgga ennesee sees olled auustanud,
 partudega mitte ei rojasta eggaga teora, waid et
 sinna minno sees, ja minna õige usso läbbi sin-
 no sees wöksin pühaste ellada. Sa önnista-
 tud neitsi Poeg! Sa Issanda önnistatud!
 Kelle sees keik rahwast Ma peál önnistakse.
 Meie ollime Jummalast ãrralahbutid; ennå!
 Kuida meie sinno sees ni kindlaste Jummalaga
 olleme ühte sanud! meie ollime kurratist teotud;
 ennå! kui wāgga nūud sinno sees auustud!
 meie ollime Jummalala wihha al; ennå! kui
 wāgga nūud sinno sees armastud.

Oh!

Oh! kuida woib Jummal nūud meie vasto
 wihha piddada? kuida woib ta meie waenlane
 olla? kuida woib ta meid rikkuda, kes meie tem-
 ma lihha ja werri olleme? ükski ei olle ial omma
 ennese lihha wihkanud. Otse kui finna, armas
 JESUS, nūud tössine Jummal ja tössine innimen-
 ne iggaweste jáåd, nenda on Jummal finno in-
 nimessekssamisse läbbi meile kinnitanud iggawest
 sôbrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, ig-
 gawest laste ðigust, iggawest rahho Jummala ja
 innimeste wahhel, et meie finno sugguwôssa olle-
 me, ja kui finno omma sed ja wennad sinroga
 woime ellada iggaweste. Oh mo kallis JESUS!
 finna olled selge arm, heldus rödm. Sinna
 olled se ðige walrus, mis meid walgustab; finna
 olled se ðige te, mis Issa pole juhhatab; Sinna
 olled se iggawenne tödde, mis meid öppetab; fin-
 na olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb;
 Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jum-
 mal omma armo annettega meile tulleb; Sinna
 olled se iggawenne ðigus omma lunnastamisse
 läbbi, mis meid önsaks teeb, Sinna olled se igga-
 wenne surem Preester, kes meid önnistab, meie
 eest pallub, ja kes issiennast täiefs lunnastamisse
 hinnaks meie pattude pårrast on annud. Sinno
 ello on innimeste walrus. Nende römustamis-
 sekss olled sa taewast mahha tulnud; Sa olled
 innimessekss sanud, et innimessed woiksid Jum-
 mala lapsiks sada. Oh! kui armas olled finna
 minno süddames? Mis illus on so någgo; mis
 armsad Jon finno wisid ja kombed? Mis lahked
 on finno kõnned, sa keigeillusam innimeste seast?
 Oh! minno sôbber, tulle mo süddamesse; mis
 wend!

wend! ãrra põlga mind; minno armastaja!
 ãrra taggane minnust; mo peigmees! wóttu
 mind vasto helde su-andmisega; mo súddame
 rðþim! ühhenda ennast munnoga, finnita minno
 usko, et finna tõeste ja tãieste omma Jummas-
 likko werrega mind olled ãrralunnastanud, ja et
 sa omma innimessekssamisse läbbi minno wen-
 naks sanud, kellel halle meel minnoga on keige
 minno hädda párrast, ja kelle jure minna keige
 wæma sees julgeste woin tulla ja komwaste abbi
 otsida. Keige-ennamiste tulleta mo mele, et sa
 minno libha ja werre issiennese sees ülle keikide
 taewaste, ülle keige Inglide, jummalikko au-
 sis se olled kostnud, et minna keik tühja illo siin
 ma-ilmas pean ãrtapõlgama, id ðige usso läbbi
 jo siin, taewas ellama ja sedda au takl anoudma,
 mis sinno sees minno iggawesseks rðmukš mulle
 on annud ja walmiscatud.

Oh wóttu armas JESUKE!
 So sängiks minno súddame.
 Oh wóttu remmas hingada,
 Et minna sind ei unnusta,
 Amen.

Üks Tānno-Palwe.

JESUSSSE KRISTUSSE KIBBEDA
 TĀNNATAMISSE VÄRRAST, MISGA TEMMIS
 MEID JUMMALAGA LEPPITANUD.

OH! JESUS KRISTUS, SA ILMA SÜRA JUMMALA
 EAL, KES FINNA MA-ILMA PATTUD OLLED ÑRRA-
 KAÑNUD! MA TĀNNAN SIND SÚDDAMEST FINNO KIBBEDA
 EAN-

Rannatamisse ja surma eest, kui keige ma-ilma
hådda, se oh keikide innimeste kurbdus, ahhas-
tus, walld, Kartus ja märriseminne sinno peale
tulnud ja sinno hing kurwaks sanud surmani.
Kes woib sinno hing ahastust årrambista ja
ülesråkida? Oh! sedda hinge hådda! oh sedda
süddame wallo! oh sedda waimo jällestust! oh
sedda surma woitlemist! oh sedda werrist higgi!
mis tånnalikko süddar: ega pean minna sind was-
towötma? Oh Issand! sa olled rödeste keikide
eest surmä maitsnud, se eest tånnan ma sind, sa
tru südda. Ma tånnan sind sinno allandlikko
palwe eest, kui sinna aedas omma palle peäl
Jummalat kummardanud, ja issiennast minno
assemel Jummalale ohwriks annud. Minna
tånnan sind sinno koidikkude eest, misga sinna
kui kurjateggia kinniseutud olnud, et sa mind
neist iggawesse surma paelust tahtsid lahti peästa.
Minna tånnan sind sinno hawade pårrast, kui
sind minno patro pårrast piitsaga lödi, minna
tånnan sind sinno sure allandusse ja tassase mele
pårrast, misga sinna minno körkust, au-ahnuust,
wiilha ja tiggedust olled maksnud ja årratas-
nud. Ma tånnan sind, et sa omma risti- surma
läbbi fest wiimfest ja hirmsast Jummalala kohust
mind olled årrapeästnud. Ma tånnan sind sinno
kibbowitsa kroni pårrast, mis sa minno heaks
kañnud, et sa iggawesse au-kroniga mind weik-
sid ehhitada. Ma tånnan sind, et sa kui üks
årranetud, taewa, ja Ma wahhel risti peäl olled
ponud, ja mind se läbbi fest iggawessest need-
missest årralunnastanud. Oh sa pühha ihho!
oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa
illus

illus palle! oh teie selged filmikessed! oh teie õm
nistud käed! oh teie kassinad kõrwdad! oh teis
kaunid jallad! Kuidā ollete teie kekipiddi minno
patto pārrast waewatud? Oh Jummal! kui suur
on sinno wiha patto peale, et sa omma aino,
sündinud Poja peale ei olle mitte armo heitnud?
Oh Jēsus! kui suur on sinno arm minno wasto,
et sa seest ja wāljaspiddi sedda ilmarākimatta
pōrgo wallo ni kannatlikko sūddamega kannata-
nud, et minna ei piddand sedda iggawest surma
nāhha sama iggaweste.

Minna tānnan sind, et sa risti peāl sinno om-
ma wænlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind
risti peale saatnud, olled pallunud ja üttelnud:
Issa, anna neile andeks, seit nemmad ei tea, mis
nemmad tewad.

Ma tānnan sind se sanna eest, mis sa Joans
nessele olled rāginud: Wata! se on sinno emma.
Kūl sa mōttad ka minno eest murret piddada ja
minno kurbdusse sees mind rōmustada.

Ma tānnan sind ka nende rōðmsade sannads
pārrast: Tānna pead sa minnoga Paradisīs ol-
lema. Ma pallun sind, mōtle ka minno peale
ommas rikis, ja wiimse hådda sees te mulle pa-
radisi uks lahti, et ma tāie lotussega rōðmsaste
süit woin årtalahkuda.

Ma tānnan ka sūddamest se sure hingे håddas
pārrast, mis sees sinna olled kissendanud: Min-
no Jummal! minno Jummal! mis sa olled
mind mahhajātnud? Kinnita se läbbi minno
usko, et sa mind surma håddas nūnd et tahha
mitte mahhajātta, waid et sa kui minno Issand
ja

ja minno Jummal tahhad keigest håddast mind lahti peästa, ja mind önsaks tehha.

Ma tånnan sind so janno pääraast, et sa ütteleb nüd: Mul on janno. Olgo sulle ka janno minno hingel õnne járrele, ja kustuta minno janni se ello-weega, mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! Kitus ja tånnö olgo ka sulle se rõõm-sa sanna eest; Se on lõppetud! seit nüüd oled sa ka wiimse tinga Jummala kohto ees minno ãrra-lunnastamissets maksnud, ja minno õnnistusse otsus on finno käes. Sepärrast tånnan minna ka wiimaks sind so wiimse sanna eest: Issa, sinno kätte annan minna omma waimo! Seit sinno surm on mind Jummalaga leppitanud ja minno surma ãrraneelnud, et ma ka omma Waimo finno ja minno taewase Issa kätte woin anda, ja temma armo sees hingada iggaweste. Sed a-suggust täielikko lunnastamisse hindu oled sa, tae-wane Issa, minno iggawesseks lunnastamisseks vastowõtnud, et sa ei tahha minnoga kohu õsse minna, waid omma hallastusse rikkust pattude andeks-andmissee läbbi üllesndidata. Sinno Poia JESUSSE kallis surm loob mulle nüüd õigust, tulub Jummalikko rahho, ja annab hingele rõmo, et ma hea melega woin keik pattused himmud surretada, ja minno JESUSSE auuks waggadusse ja õnnistusse sees ellada ilmalõpmatta.

Sest nüüd olgo taewas tånnö Issale!

Kes meid sures wæwas aitnud heldeste,
Kitus olgo járgest JESUSSELE ka.

Pähha Waim! sind kõrgest kütto ilma-ma,
Issand, heida armo meie peäle, Amen,

Tånnö

Tānno - Palwe

Jesusse Kristusse Jum mala
Poia röömsa üllestousmissee pärast.

Oh! sa feigewäggewam, patto, furrati, surma ja põrgo ärrawoitja, Jesus Kristus! minna tānnan sind süddamest sinno röömsa Üllestousmissee pärast, mis läbbi sinna surma käest möömust ärrawötnud ja hukkaminneimarta ello wal-gusse ette tonud. Sinno käes on nūud surma ja põrgo wotmed. Sa olled surnuud olnud, ja mata, nūud ellad sinna iggawessest iggaweste. Surm, kus on nūud sinno odda? Põrgo-haud, kus on sinno wotmus Ritus ja tānno olgo sulle, kes sinna jõdda wotmust nende peäe meile olled saat-nud. Sepärtast on minno südda römus, sest nūud kästab mo au iggaweste. Taewane Issa ei olle sind mitte surnia sisse jätnud, waid ürri-kesse aia pärast üllestärratanud ja iggawesse auga kui krontiga minno heaks sind ehhitatud. Minna olle nūud tödeste finnoga üllestärratud, ja sinno sees üllestousnud, et ma ue ello sees pean käima. Sinna olled issi tödeste se üllestousminne ja ello, kes sinno sisse ussub, ei lähhå se surrema, et ta kül surreb. Sinna olled nende usklikude ello, ja ei surre mitte, sepärtast ei woi ka nemmad omma ello mitte ärrakautada. Oh minno Issand! Kuida olled sinna sure auga ommaast hauast üllestousnud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno waen-lased kohkunud ja suurt hirms tunnud. Ugga omma sobradele, neile patto kahhetseva Jüngrit-tele, olled sa ennast heldeste näitnud, ja Mariale üttele-

üttelnud: Minne ja ütle minno wendadele:
 Minna lähbän ülles minno ja teie Issä, min-
 no ja teie Jummala jure. Oh! kui rõomsaste
 olled sa pärast issi nende jure tulnud, ja sedda
 rahho Jummalaga neile kultutanud. Sa olled
 nendega sönud ja jonud nende usso kinnitusseks,
 et sa tdeste ellad, ja olled nende süddamed taewa
 rõmoga jahhutanud. Oh sa helde, armolinne,
 rõmus ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno
 süddamesse ja rõmusta minno waese hing. Kü-
 luta mulle ka, et sa Jummala armo, pattude
 andeksandmist, digust, woimust, rahho, igga-
 west rõmo ja ello omma üllestousmisse läbbi
 minnule olled saatnud, ja vatto, surma, kür-
 ratit ja iggawest hukkatust ärrawoitnud, ja
 minno heaks kautanud. Nüüd anna armo, et
 ma süddamelikko pattustpõõrmisse läbbi ka wai-
 molikkul kombel pattusest ellust üllestousen, ja
 sinno auuks eddespiddi ühhe ue ja wagga ello
 sees woiksin ellada. Touse sinna minno sees ül-
 les, rikku kurrati teud minno süddames ärra, ja
 wallitse omma Waimoga seål sees kui minno
 hing. Kuningas. Kui nüüd selle Waim, kes
 sind furnust on ülesärratanud, minno sees el-
 lab, siis wöttab sesamma Waim, kes sind,
 minno JESUST, furnust on ülesärratanud, ka
 minno furnud kehha haudas ellawaks tehha, se-
 pärast et ta seål sees kui omma hone sees siin on
 ellanud. Siin on meie ello warjule pandud sinno
 sees, agga seål sawad meie ihhud sinno ärraselle-
 tud ihho sarnatseks sama, ja meie peame sinno-
 ga au sees awwalikkus sama ja jáma iggaweste,

Oh armas Issand, JESUS KRIST!
 Sa tousid surmast, ülles,
 Meid peästa surmast kurratist;
 Meid hoia ommas sülles;
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keik uut ello algada,
 Mis sinna meile saatsid, Amen.

Üks Tånnö-Palme.

Meie JESANDA JESUSSE KRISTUSSE
 RÖÖMSA TAEWAMINNEMISSE PÄRRAST.

OH! sa keigewåggewam ja iggawenne ello
 Bürst, JESUS KRISTUS, kes sa omma
 röömsa taewaminnemisse läbbi Jummal aau
 parrema käele olled istnud, ja omma waenlased,
 patto, surma, kurratit, ma-ilma ja iggawest
 põrgo omma jalgade alluseks járieks pannud.
 Kuid a pean minna seddasuggust woimust ja wal-
 litsust hästi kül kiitma ja tånnama? Sa olled
 meie pattude puuhastamist issiennese läbbi teinud,
 ja pääraast ülemaaks sanud kui keik Inglid taewas.
 Sest sinno taewane Issa on sind pannud istma
 omma parrama käele taewas keige Bürsti-wal-
 la, ja woimusse, ja wåe, ja wallitusse, ja keik
 ülle nimime, mis nimmetakse mitte ükspäinis seß
 sinnatses, waid ka tullewas ilmas, ja temma on
 keik sinno jalgade alla pannud, ja on sind pan-
 nud Peaks koggodussele; et sa issiennesega keik
 piddid täitma. Nüüd olled sa meie Pea, ja meie,
 sinna

finno liikmed, olleme jo sinnoga ja finno sees tae-
 waste asjade sekka seäitud. Nüüd tahhad sa om-
 mad liikmed ello, walgusse, woimusse, rahho
 ja rödmoga täita. Sa olled meie iggawenne su-
 rem Preester, ja tahhad meid omma pühha
 Waimoga woida. Nüüd wöd sa nende pa:wed
 kuulda, ja neid önsaks tehha, kes finno nimme
 appi hündwad, ja finno peale lootwad. Ei sin-
 na nüüd, kui meie Pea, taewas ellad, siis tom-
 mad sa ommal aial meid so liikmed ennese järrele,
 et meie seäl olleme, kus finna olled, ja finno au-
 nahha same. Se peale lodame meie, ja sesun-
 natse lotuse järrele peab meie ellaminne jo sin-
 taewas ollema; sest kus meie warra on, seäl peab
 ka meie süddaa ollema, et meie sedda takkanouame,
 mis üllewel on, ja ei mitte sedda, mis Ma peäl
 on. Tomma meie süddamed ennese pole, siis
 meie palwega jookseme finno järrele. Anna meis-
 le pühha himmude tiwad, siis meie järrestikko
 öhkamistega usso läbbi lenname finno pole. Oh!
 millal tullen ma sinner, et ma finno palle saan
 nahha? millal saan ma omma taewaminnemist
 piddama minno ja finno Issa, minno ja finno
 Jumala jure? Tulle, Issand JESUS, ja wotta
 mind ennese jure. Yah! Amen.

Oh JESUKE, so järrele
 Meid tomma wäggewaste,
 Meid pühhaks te, et ellame
 Kui önsad iggaweste,
 Amen.

Tānno-Palwe

Se falli pühha Waimo eest,
mis Kristus meile saatnud.

Oh minno fallis Issand JEsus! Euida woin minna sind kül tānnada se sure jummalikko ja falli-anni pārrast, mis sinna meile ollod tootanud ja üttelnud: minna tahhan omma Waimo väljawallada teige lihha peāle, et nemmad peawad fossuma kui rohhi jõe åres. Jahhuta minno årrakuinud sūdda omma Waimo kui ello-weega, et ma woiksin head wilja sulle kanda. Oh! walgusta, sojenda ja sūta minno sūdda diges uskus, armastamisses, palwes ja Jummala kitusses, et so Waimo annid minno sees woiksid pöldeda ja paistada. Oh pühha Waim! sa fallis Jummal tulloke, walgusta meid. Oh sa ello wessi! jahhuta meid. Oh sa Jummala hing! te meid ellawaks. Oh sa pühha Jummala sōrm! kirjota omma kāsso-sanna meie sūddame sisse. Oh sa wāggi üllewel kōrges! Ein-nita meid meie nödrusse sees. Oh sa taewane rōmo. ölli! rōmusta meid meie kurbdusse sees; sa soe wihamoke! Fossuta meie årranärtitud sūddamed. Oh JEsus! walla meie peāle rohkesti sedda dige palwe Waimo, kes meie eest ja meie sees pallub ilmaräkimaita dhkamistega, ja kes meie waimoga tunnistab, et meie Jummala lapsed olleme. Lasse tedda meie sees allati dhkada: Abba, aita armas taewane Issa! et meie fest palwest woiksume tunda, et so Waim meie sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkusse hea

hea nou ja Jummala kartusse Waim. Ta tehko
meie süddamed selle kolmaino Jummala hõneks.
Ta sunnitago meid ue sundimisse läbbi ueks lo-
maks JEsusse Kristusse sees. Oh sa iggawen-
ne Waim! põra meie süddamed festfinnatfest il-
malikkust ellust årra iggawesse ello pole. Ehita
meie sees Jummala rike ülles, mis on õigus,
rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Meie Is-
sanda JEsusse tootust mõda õppeta, juhhata, fin-
nita, jahhuta meid ja te meid ellawaks; olle
meie eestkostja, abbimees, nou-andja, wåggi,
meie hinge walgu ja rõõm keige kurbdusse sees.
Olle meie waimo wåggi, et meie need lihhalikkud
himmud ennese sees woiksimelämmatada, et sinno
hea Waimo wifid ja kõmbed agga meie sees woik-
sid kossuda ja kaswada. Oh meie ainus hinge
rõõm! hoia meid, et meie sind pattudega ei kur-
wasta ehk ennesest årra ei aia, waid ja meie
süddamesse, ja ella meie hinge sees sesinnatse ja
tullewa ello sees. Sinna au Waim, hinga
meie peâle, ja anna meile Jummala au nähha-
siin uskus ja waimus ja seâl iggawesses ellus.

Oh Issa, helde jaggaaja!
Oh! kule palwed armoga,
Ja sedda annet anna:
So waimo meile läkkita,
Siin temma läbbi juhhata,
Ja taewasse meid kaâna,
Amen.

Patto tunnistusse Palived,
mis sees meie ommad pattud Jumimala ette
tunnistame, andeks andmisi
ja ello parrandamist Jumimala käest
pallume.

Oh! sa suur Jummal, minno Loja ja õnnise
tegaja, ma kaeban ja tunnistan sinno ette,
et ma kül sinno sarnatseks ja so kõmbede järrele
ollen lodud, agga et ma, parrago Jummal! sed-
pa õnne ollen ãrakautanud ja kurrati sarnatseks
sanud, ja mo furri süddaa armastab selle kurja
waimo wivid, kõmbed ja ioned. Minna wihfan
sedda, mis sa, armolinne Jummal, mind kässid,
ja püan sedda hea melega tehha, mis mo hinge
waenlased tahtwad, et ma omima hinge hukkatus,
seks vean teggema. Ni suur on mo patto hådda
ja kurjus. Ep olle mul digust, eggas pühbitsust;
ussust minna ei tea, armastus on mo süddames
ãrakustnud. Sest ollen minna hirmaks ja rop-
puks sanud sinno pühha filma ees. Agga, seeb se
feigepahhem weel on, et ma diete ei tunne, kui
suur minno patto hådda ja kurjus on. Ma ollen
holeta olnud ja ei mõttelnud se peâle, mil wifil
ma saaksin sinnoga ãrraleppida, ja mo pattust
peâstetud. Mo süddaa on kowwa ja ei karda sinno
wöhha, ja ei mõtle diete sinno heateggemiste peâle.
Hallasta finna, oh tru Jummal mo sure sõgges-
dusse ja hådda párrast minno peâle. Sinno püh-
ha Waim peksko russuks mo süddand, et ma öp-
piksin tundma ommad pattud, neid süddamest
kahhetsema ja nutma. Kissu mind wåggise kur-
rati rigist; anna mulle JEsusse Kriskusse párrast
mo

mo pattud andeks; pesse mind omma Poia wer-
rega puhtaks; kinnita mind, et ma kurrati ja pat-
to wasto pannen, ja neid wiikfan. Oh! mo helde
Issa, heida armo minno peåle, ja wotta mind
armolikult jålle ommaks lapsek's wasto. EhE
minna kül ollen sind årraunnustanud ja mahha-
jåtnud, siiski årra unnusta mind mitte årra, ja
årra jåtta mind mitte mahha; årra wata teþs
minno pattude peåle, waid wata JEsusse Kris-
tusse fannatamisse ja surma peåle, ja selle pâr-
rast kule mo palwe, Amen.

Üks teine Palwe.

Oh pühha ja helde Issand Jummas! minna
tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte üks-
päinis patto sees sündinud ja ilmale tulnud, waid
ka omma ristmis seadust mitmesuggusel wiil
üleastnud ja mahhajåtnud, seest et ma süddame-
likus kartusses ja armastusses sinno ees ep olle
ellamud. Ma ollen saggedaste ennam omma kur-
ja pattuse tahtmis se järrele silma-himmo lihha-
himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma so
pühha ja head tahtmist omma hingे önnistussek's
olleksin tähhele pannud, ja omma pattust lihha-
risti ponud himmo ja ihaldamissega. Anna
mulle armo, et ma omma pohjatumat kurjust ja
hinge hådda keigest süddamest öppin tundma ja
kahhersema. Arra nuhle mind omma waest last,
mitte omma kange kohto järrele, waid olle mulle
armolinne JEsusse Kristusse omma Poia pârrast,
ja puhhasia minno südda temma werrega, et ma
se läbbi woiksin sinno mele pârrast olla ja jáda
iggarvest. Sata nûud ka minno hingे sees ühhe

pühha hirmo ja tüddi keige pattuste himmude, mõttede, sannade ja teggude wasto, et ma omma ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid JESUSSE Kristusse omma allandikko, armolissee ja tassase önnisteggia jálgede sisse astun, ja temma járrel käin omma ello otsani. Rule mo palwe selgest armust, JESUSSE Kristusse mo armsa Issanda ja önnisteggia pärast, Almen.

Üks Palwe, kui sa rahhad hästi, ja hingekassiks JESUSSE laua jure tulla.

Oh! armas Issand JESUS Kristus, mo hingekarjane ja öppia, sinna olled üttelnud; minna ollen se ello leib, kes minnust sõõb, sellel ei pea nälga ollema, ja kes minno sisse ussub, sellel ei pea ial janno ollema. Minna tullen so jure, ja pallun allandikult, et sa rahhaksid mind walmisse rada digeks woodraks sesinnatse taewalikko õhtosõmaaia jure, ja mo hingekomisiada, ja digeepee peale juhhatada. Anna mulle armo minno partud süddamest ja tdeste tunda ja kahhetseda ja ehhita mind se dige usso pulma-ridega, et minna se läbbi woiksin nouda, wastowotta ja hoida, mis sinna omma kannatamisse, surma ja ülles, tousmissse läbbi mulle olled saatnud, et ma nenda woiksin dige woodras so laua jures olla. Anna minnule üks südda, mis allandik on, ja pea leppib, et ma heal meel andeks annan neile, kes mind kaetsewad ja vihkwad. Kitku mo süddame seest keit tiggedusse ja vihha jured, ja istutama hingekisse armo ja hallastust, et minna keit innimesed sinno pärast armastan. Sinna oleed isse üttelnud: Haigdedele lähhäb arsti rats
wie

wis ja mitte terwettele. Minna waene ollen haige, aita ja te mind terweks hing polest. Sina ütled: Tulge minno jure keik, kes teie ollete koormatud ja waematusd; minna rahan teile hingamust sata. Oh armas Jummal! ma ollen mitme pattoga foormatud, wotta neid minnult ärra, ja peästa mind sest patto foormast: ma ollen rojane, puuhasta mind: ma ollen piimme, waigusta ja te targaks mind: ma ollen waene, te minno hing rikkaks: ma ollen ärrakaddunud, otsi mind: ma ollen patto läbbi hukkamoidetud, te sinna mind õnsaks. Ma kallis hing peigmees, JEsuke! peästa mind mo ennese tahtmisest ja wotta mind omma holeks, sest sinno sees woin ma ellada, isseeneses surren minna; sinno sees ollen ma dige, isseeneses ollen ma pattune; Tulle sinna mo jure, ja anna minnule omma armo, ello, digust, heldust ja hallastust. Oh! kallis JEsuke, mo hing on sinnota surnud, te sedda ellawaks, temma on haige, te sedda terweks: mo südda on paljas keikist häist kõmbedest, täida sedda dige usso, armastusse, allandusse, pühha himmude ja keikide hea kõmbedega, et ma woiksin nenda, kui sinna tahhad, omma hing ette murretseda sinno jurest ilma kawwalusseta keige pattude wasto abbi otsida, ja nenda woiksin iggawest sinno jure jáda, kui sa olled üttelnud: kes minno lihha sõõb ja minno werd joob, se jáab minno sisse, ja minna temma sisse, ja ma tahhan tedda üllesärratada wiimsel våval. Walmista mo hing nenda, armas Issand JEsus Kristus, omma kalli kannatamisse, surma ja ülestoumissesse vårrast, Amen.

Üks teine Palme.

Oh! minno armas kallis Õnnisteggia JESUS Kristus, ma tānnan sind süddamest, et sinna mind omma kibbeda surma ja kannatamisse läbbi kalliste olla lunnastanud, ja sesinnatse sure armo mällestussekühhed ohto sõmaaia seadnud. Urra lasse mind agga korra pārrast ühhe holeta süd-danmega omma lauale tulla, sest et se, kes omma rumimalusse ja holeta patto ello sisise tahhab jāda ei sa kassio finno lauast, waid sōob ja joob en-nesele suremat hukkatus. Sepārrast walmista minno süddant, et ma omma patto-hädda ja süd-dame kurjust woikjün diete tunda, süddamest Fah-hetseda ja wihkada ja finno käest abbi ja wāgge patto wasto otsida, ja nenda sesinnatse armo sõ-maaia läbbi omma usko kinnitada, finno risti hea melega ennese peale wōtta iggapāāw, ja so tahtmissee järrele ellada, funni ma finno au-riki sinnoga pallest pallesse ühte saan. Rule mo waese palme omma lōpmatta armo pārrast, Amen.

Oh kaminne, kui sa JESUSSE ihho saad.

Oh! terre tullemast, armas JESUS omma püh-ha ihhoga! sesamma sōotko ja tehko mind ka pühhaaks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Elliit.

Jssand JESUS, finno pühha ihho kinnitago mind, ja hoidko mind diges uskus iggawessels elluks, Amen.

Oh kaminne, kui sa JESUSSE werd jood.

Oh! terre tullemast, armas JESUKE, omma kalli werrega; finno werri pesko mind puhtaeks keigest minno pakkust. Ma tānnan sind, et sa olled

olled mo järe tulnud; ja nüüd iggaweste ka minno sisse, Amen.

Ellik:

Jeesand Jeesus, sinno kallis werri Einnisago
mo nödra usko iggawessels elluks, Amen.

Üks Täanno, kui sa olled ausaste

Jeesuse Laval olnud.

O h! armas Issand Jesus Kristus, ma tännan
sind süddamest, et sinna mind omma kalli ih-
ho ja wärrega olled sootnud ning joonud. Ma
tännan sind keige sinno armo eest, et sa minno
heaks olled innimessek sündinud, mo pattude pär-
rast surmia wasto woitelnud ning werd higgista-
hud. Ma tännan sind ka keigest süddamest, et
sinna mo suu pärast wötsid kannatada keik håd-
da, waewa ahbastust, hawad, teotust ja naero,
Ebbeda kibbewitsa Kroni ja nuud wallo, et sinno
wasto silmi fullitati, et sind risti lodi ja hirmsaste
surmati. Ma tännan sind keige hea eest, mis sinna
mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno
heaks teinud, mis Jummalal kange käsk mõistis
ja käskis, ja olled mo patto suud maksnud, tae-
wase Issaga mind leppi anud ja nenda minnule
saatnud pattude andeks andmisi, iggawest digust,
pühha Waimo abbi ja iggawest ello. Keik sedda
head tahhad sa omma kalli öhto-sõmaaia läbbi
minno mele tulletada. Kuida ollekśid sinna ar-
mas Issand Jeesus, minnule woinud kallimak
armo panti anda? Anna mulle armo, et ma sed-
da head jal ei unnusta: sinno pühha ihho ja wer-
ri pühhitsego ja önnistago mo ihho ja hinge, peäst-
eo mind keigest rummalusseest ja hoidko mind al-
lati

lati keige pattude eest. Armas, helde õnnisteg-
gia, ella sinna mo sees, ja sata wålja mo süddame
seest keik kuriad patto kombed, et minno südda
üksipäini sinno hone woiks olla. Sinna kihlad
ennast mo hingega, ja töstad sedda kunninglik-
kuks emmiendaeks, sepärrast ei sunni mulle mitte
ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja käd-
duwa patto römo läbbi sedda suurt au fautada.
Ehhita mo hinge waimolikko ehrega, kange usso,
tullise armastusse, pöllewa lotusse, kalli allandus-
se, pühha kannatusse, tassase mele ja süddame-
likko palvega, et minna sind üksipäine, armas
JEsus, iggatsen, ja sinnoga ühhes ollen, fögo ehk
jogv, maggago ehk walwago, ellago ehk surrego
minna. Olle minno sees, et ma woiksin sinno sees
olla, sinnust räkida, laulda, ja allati sinno peale
möttelda, dige usso sees siit ilmast ärralahkuda,
wiimsel våwal römoga ülestousta ja iggawesse
römo sisse sada, Amen.

Üks Palwe pärast pühha Ohto-sõ-
maaega, misga meie ello par-
randamist pallume.

Oh! minno kallis õnnisteggia, JEsus Krls-
tus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja wer-
ri müsse woiks tulla ja siggida^{mo} ello parranda-
missek. Sinna, oh armas JEsus! Ees sa olled
pühha, dige, wagga, helde ja armolinne, tulled
mo waese pattuse iure; anna omma armo, et
ma sinno läbbi nüüd ka woiksin sada pühhaks,
digeeks, waggaks, ja armolis sek, et ma rammo
ja wågge saan, nenda ellada, Eui sa olled ellanud,
ja

ja et ma käin sinno jälge sees. Anna mulle üks nisuggune südda, mis sind kardab, üks nisugune tahtminne, mis sinno tahtmissee járrele on, üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne JEsuke! woiks asset olla. Anna, et ma finnast kinnipean, et sa mulle ommaks jáäd. Oh! mo hinge peigmees, aita, et ma sulle nüüd ellan; ella finna minno sees, te omma tõ minno sees. Ehhitä mo süddame pühha kartussega, mo hinge tullise armastussega, mo mele ja mõtte tõssise allandussega, et ma ma-ilma asjad ärrapölgan, ja jummalikko asjade járel iggatsen, patto vihkan, ja digust armastan. Kitku mo süddame seest ärära liga peatoidusse murret, lihha, himmo, silma himmo ja kõrk ello, sesinnatse ilma lusti ja rõmo, ja keik ligajulgusi. Ištuta agga minno sisse keiksguggused pühhad kõmed ja joned. Hoia minno su, et temma wallet ei rågi; mo silmad, et nemmad tühja peäle ei wata; mo kõrmad, et nemmad ühtegi nurjatumat sanna, eggas håwvitumaid, ei jõlledaid kõnnesid, eggas naljaheit. mist ei kule; mo käed, et nemmad kurja ei te; mo jallad, et nemmad patto tee peál ei kõnni; ja keik minno liikmed, et nemmad sedda takka noudwad, mis hea on, ja et ma sedda wiisi sinno läbbi, oh helde JEsuke! Keigest pattust lahti ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Üks Palwo, misga pallutatakse, õiget ja tõssist Usko.

REigewäggewam ja armolinne Jummal, ma kaeban ja tunnistan sulle, et minno südda oma

ma pattuse sündimisse läbbi koggone on ðrvarik-
kutud, temma on uskmatta, ilma lotusseta, ja on
merre laenede farnane, sest et ta ikka kaksividdi
mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sinno pühha
sanna diele wastomõtnud, eggas se peale lootnud.
Anna, armas Jäsa, sedda patto mulle andeks,
ja ãrra nuhtle mind mitte, nenda kui sa olled
âhwardanud, et need peawad ãrranetud ollema,
kes innimeste ehk mu asia peale lobivad. Et
agga innimenne isseennest ni woi Jummalal
mele pârrast olla, siis pallun minna, helde Jä-
sand, te puhtaks mo súddha ðige usso läbbi keigest
kaksipiddimõtlemisest, ebba ussust ja tühjast lo-
tuskest, et ma mitte innimeste eggas ma-ilma au-
ja rikkesse peale ei loda. Súta mo súddames se
ðige usso, et ma sind õppin ðiete tundma, sinno
sanna uskma, ja kindla lotussega wastomõtma,
mis sa olled omniaist armust Jësusse Kristusse
läbbi tootanud. Ærra põlga mo nõdra usko
mitte Ærra, waid kasvata ja kinnita sedda.
Ærra murra sedda rõhhutud pillirogo, ja Ærra
kustuta sedda suitsejat tahti mitte koggone Ærra.
Oh Jësus Kristus! Jummalala Poeg, sa keige-
illusam hinge peigmees, kihla ennast usso läbbi
mo waese hingega. Ja sinna minno sisse, sest
sa olled usso läbbi minno pârralt, ja keik, mis
sa olled reinud ja kannatanud, tulleb minno
heaks. Oh pühha Waim mo õppia ja juhha-
taja, sada sinna mind Jummalaga jâlle ühte
usso läbbi; põra mind jâlle ümber temma pole.
Jstuta mind Jësusse Kristusse sisse, et ma kui
üks taewane taun temma sees hækkan kaswama
ja temimast rammo ja wâgge saan. Nenda need
jum-

jummalikkuð kombað minno sees, ja te mind usso läbbi ueks lomaks Ærra lasse mind miud ühtegi móttelta, råkida egga tehha, kuid sedda ükspäinis, mis ussust tulleb. Kinnita mind, et ma usso sees furrati, ma-ilma ja omma puttuse lihha kiusatutse wasto seisani, nenda et ma woimust nende peåle saan, ning sel wiſil keelsmatta Jummala rikis ellan, ning önsaks saan, Amen.

Üks palwoe, mis sees me'e süddameliKKo ar-
mastamist Jummala ning omma liggi-
messe wasto pallume.

HElde ning armolinne Jummal, oh! kui külm on minno südda, kui tühhi on temma jest jummalikkuð armastuſſest. Kül ma armastan, parrago Jummal! sedda kurja ma-ilma ja temma kombað ja wiſid. Ei ma armasta isſeennast mitte nenda, kui sa ollied kästnud, waid ümma kurja süddame nou-andmissee järrele. Ni kurjaste ollen ma waene ärrarikkuud, et n'a sedda armastan, mis mind hukka satab, agga sünd, minno helde Jummal, ei moivta ma mitte armastada keik ülle asjade, egga omma liggi mest kui isſe ennast. Oh! anna muile sedda rasket patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulbe minno peåle, mis so sanna sees on kirjotud, et se peab ollema ärranetud, kes JEsust Kristust ei armasta. Tulle siis muile appi, oh helde Issa! ja kustuta ärra minno sees keik armastamist, mis sinno käest ei tulbe. Ærra lasse mind siis mitte armastada sedda ma-ilma egga ühtegi fest, mis seál sees on. Süa agga mo sees sedda

sedda pûhha armastusse tullokest, et ma sind
 hâkkâ feigest sûddamest ja ûlle feige asjade ar-
 mastama, sepârrast et sa olled feigeillusam, feige-
 parras, ja feige-maggusam, et sa olled armas-
 tusse hallikas, ja heldus, pûhhitsus ja digus-
 isse. Olgo siis minno hing, sûdda, meel ja
 moistus finno pârralt, et ma ühtegi ei môtle-
 tunne, moista, tahha eggâ te, kuid ükspâinis
 sedda, mis finno tahtmisse ja mele pârrast on,
 ja finno Waim minno sees wottab tehha.
 Lasse mind so armastamisse pârrast mahhajât-
 ta sedda, mis so tahtmisse järrele ei olle, nens-
 da et ma hea melega keik hådda ja waewa
 kannatan. So armastaminne tommago mind
 ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja igga-
 weste ka ühte jáðan, et ma jârgeste finno peâ-
 le môtlen, sinnust rágin ja finno järrele iggat-
 sen. Agga, armas Issa, et ükski ei wot sind
 armastada, kui temma liggi mest ei armasta,
 siis tâida ka minno sûddant armastusse ja hel-
 dussega omma liggi messe wasto, et ma tedda
 armastan kui isseenlast. Alita siis, et ma om-
 ma liggi messele head sowin, temma eest pal-
 lun tedda mainitsen, nomin, rômustan ja
 keiksuggust head temmale teen, ja ennast hoian,
 et ma temmale ühtegi pahhandust ei anna.
 Arra lasse mind mitte ükspâinis neid armas-
 tada, kes mo head sobrad on, ja mulle head
 tewad, maid olle mulle armolinne, ja sata
 omma pûhha Waimo läbbi sedda meelt, et
 ma neid ka armastan, kes mo waenlased on
 ja mulle furja tewad. Alita, helde Issa, et ma
 neile hea melega andeks annan, nende eest pal-
 lun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo heateggemiste läbbi saaksid årrawoidetud. Keik sedda head te mulle helde Jummal, omma sure armo pārrast, Almen.

Üks palwoe, mis sees meie pallume Ranna-
tusse ehet ühhe kannatlikko sūd-
dame pārrast.

Oh! armas JEsand JEsus Kristus, sa olled se kannatlik Jummalal, kes hædda, mae-
wa, teotust, surma ja risti, surma innimeste
pārrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saat-
sid iggawesse rahho ja römo. Ma pallun sind
sūddamest, et tulle minno sisse ja öppeta mind
ka kannatlik ollema, fest et minna ei rahha mitte
heba melega so risti ennese peale wötta; waid
ma tahhatšin kül enneminne omma kurja sūd-
dame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma
peäl rahhul olla, ja et mo kässi aialikko asjade
sees woiks hästi käia. Mis pean ma ütlema?
ma ollen rummal, ja ei moista, mis mulle
heaks tulleb. Sinna agga sa tru Jummal,
olled se keigetargem Issa, ja mo istad lapsi kas-
watada. Argo sündko siis mitte minno taht-
minne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa
isse tead mulle hea ollewad. Kinnita mind,
et ma keik sinno käest wastowöttan ühhe kan-
natlikko sūddamega, ja et ma sinno wasto ei
nurrise. Aita mind omma armoga, et ma
sind ilma käiwalusseta tånnan, kui sa mind
omma ristiga ennese sarnatseks wöttad tehha.
Öppeta mind meles piddama, et ühtegi ei wo
mulle ilma sinno tahimisseta sündida. Lasse
mind

mind keige hådda ja waewa sees süski römu olla. Keigeennamiste pallun minna, helde JEsu ke, sinno käest, hoia mind, et minna mitte ei förima, kui mind föimataks, et ma mitte wasto ei lõ, kui mind lüakse, et ma mitte turja ei maksa turjaga; waid anna armo, et ma sinno tahtniisse pärast keik kannatan tassase melega, ja ennast weel surema risti, teotusse, waewa ja ahhastusse arwan wåårt ollewad. Römusta mind sel aial omma kannatusse läbbi, ja te mind omma risti läbbi pühhaaks ja puhtaks keikist pastust, ja iggaweste önsaks, Amen.

Úhhe haige innimesse Palwe.

Dh! helde ja armolinne Jummal, sulle tunnistan minna ja kaeban, et minna ep ollen tånnini nenda mitte ellanud, kui sinna omma sanna sees olled käsknud; waid ma waene ollen omma turjade himmude járrel ellanud. Oh! mis kurb on mo süddä, et ma nisuggune ollen vlnud. Sepärast tunnen minna ka, et sa õigusse pärast sedda haigust olled mo peale pan nud, et ma pean omma patto hirmo ja hådda õppima tundma, ja sinno käest abbi otsima. Sa õige Jummal moistad kohhut mo peale, et mind ma ilmaga ei pea hukka moistetama. Sa tulletad mo mele sesamma haigusse läbbi, et ma surrelik ollen. Peästa mind, helde Issa, enne kui ma surren, minno patto håddast. Ons se so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema, siis sündko sinno hea tahtminne. Hoia agga mo hingre turjade kiusatuste eest. Olgo se haigus minno

minno hingē ohhuks ja rohhuks, et mo hing fest parramaks saaks. Hoia mo süddame, mele ja mōtted Jummalā rahho sees. Oh! heida armo minno peāle, fest sa olled mo Loja, årra rikku omma waest loma. Kui se haigus ep olle surma többi, siis aita mind, ja anna mulle surest armust mo endist terwist jålle, fest ma ollen rammoto. Oh! sa Jummala Poeg, JEsus Kristus, wötta sinna mind isse arstida; wåh-henda mo wallo ja parranda mind omma pühha hawade läbbi. So pühha kannatus ja surm olgo mulle ello rohhuks. Ons agga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haigusse läbbi tahhad fest kurjast ilmaст årrakorris-tada, oh! siis aita mind omma pohjatumma armo pårrast, et ma önsaste siit årralåhhän ja henda surmaga woitlen, et ma sedda årrawoisan, JEsusse Kristusse surma ja surma-woitlenisse pårrast, Amen.

Tånnō-Palwe, kui üks haige omma terwist jålle kätte sanud.

Armolinne Jummals, mo helde Issa! minna tånnan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristanud, ja mulle hirmo annud mo pattude pårrast. Sa olled armolinne olnud, et sa mind mitte surma kätte ei olle annud. Nüüd olled sa mulle weel aega annud ennast pattust poõrda. Alita siis, helde Issa, et ma ue terwissega ueste hakkan ellama pühha ja puhta ello sees. Sinno pühha Waim ellago

nūud minno sees; temma wallitsego mind, et ma teps ma-ilma wisid ei armasta; wald et ma woiksin finno omma olla, ja so tahtmissee järrele ellada. Te ka terweks mo waese hing, ja hafka isse seāl sees ellama, nenda et ma jālle finno sees kossun ja wåggewamaks saan usso, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, kolm-ainus Jumimal, iggaweste kita ja tånnada, Amen.

**Ühhe haige innimesse Palwe,
tui surm liggi jouab.**

Oh! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Issa, et hallasta mo waese peāle, nenda tui üks issa omma laste peāle hallastab. Mötle se sanna peāle, mis sa olled üttelnud; minno hallastus on suur. Mötle se peāle, et sa armas Poeg JEsus Kristus minno pårrast on innimesseks sündinud. Mötle se peāle, et so omma ainosündinud Poia olled annud, et keik, kes temma sisse ussuwad, ei pea hukka sama, wald et iggawenne ello neil peab ollema. Misugguse ussu sees tullen minna finno jure ja pallun sind: hallasta minno peāle omma armsa, Poia pårrast. Ma annan omma hing finno kätte, pärri sinna sedda; årra arwa mo patto mitte mulle sünnes. Heida armo minno peāle, ja wötta mind wasco ommaaks lapseks. Oh Issand JEsus Kristus! mo fallis hing peigmees, wötta mind ülles omma maiasse, mötle omma surma hådda peāle, ja aita mind mo surma håddas, et ma sind årra ei unnusta. Olle sa mo süddames

mes ja meles, ja aita mind nenda surmaga
voitelda, et ma sedda årrawoidan. Oh! min-
no tru karjane, årra jätta omma lanimast mah-
ha, kelle pårrast sa olled omma ello jåtnud.
Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind
saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse.
Oh pühha Waim! mo ainus abbimees keige
mo hådda sees, tulle nüüd appi, kinnita minno
usko, ja årra lasse sedda mitte årrakustuda.
Hvia mind kurja waimo kiisatusse eest, ja årra
lasse mind mitte surma hirmo tunda. Qui lõp-
peb årra mo meel ja moistus, siis ðeka sinna
lõpmatta minns süddames, ja römusta mind
ühhe ðnsa surmaga JEsusse Kristusse kannatus-
se, wallo ja surma pårrast, Amen.

Palwe keigesugguse Hådda Alial.

Armas Jässand Jummal, keik on õige, mis
sinna teed. Sa olled meile tunnistanud,
mis meile ðnne ehk hukkust, ello ehk surma,
head ehk kurja satab, et meie piddime targaks
sama, ello ja head taikkanoudma, sind armas-
tama, ja sinno sanna kuulma. Alga meie olle-
me, parrago Jummal, kurja armastanud, ja
head årrapõlganud, ja nenda wasto oksa teinud,
et meie so pühast tahtmissest ei olle holinud,
waid omma kurja meelt mõda ellanud. Se-
pårrast on sinno kohhus õige ja pühha, et sinna,
armas Jummal, keik sedda willetsust meie nuht-
lusseks ja ka meie heaks ja hinge parrandamiss-
seks meie peale olled saatnud. Sind, oh helde
Jummal! olleme meie wiinhastanud omma kur-

ja kõmbede ja teggudega, ennaunge kui meie
 wannemad. Mis sijs innimesed ommas ellus
 nurrisevad? iggaüks nurrisego omma pattude
 vasto, kiusago ja katsugo omma ello ja tõõd,
 ja nenda tõstkem ommad süddamed ja käed
 Jummal pole ja üttelgem: Meie, meie olleme
 patto teinud ja sanna kuulmatta olnud, sepär-
 rast ep olle sinna, õige Jummal, nüüd mitte
 armo heitnud, waid olled omma wiha meie
 peale otsego wâljawallanud. Oh Issand! meie
 tunnistame omma endise kurja ello, ja hâbber-
 dame ennast omma eksitusse pârrast; sest meie
 olleme kurjaste patto teinud; meil on wâgga
 paljo sùüd, meie olleme nuhtlusse wâärt, sest
 et meie olleme kôrvale läinud se tee peâlt, mis
 sinna meid olled kâsknud, ja sepârrast on sesin-
 nane suur hâdda meie kaela peale tulnud. Oh
 armas taewane Issa! meie tunnistame sinno
 ette omma ja omma wannematte pattud ja jum-
 malakartmatta ello, ja pallume sind süddamest,
 anna meile armo, et meie neid wolkimie õlete
 tunda, kahheteda, ja wihkada. Heida armo
 meie waeste peâle omma sure hallastusse pâr-
 rast, nenda kui sinna enne olled andeks annud,
 et meie same sinno suurt armo ja wâgge nähha.
 Sinna olled tootannud, ja üttelnud: Issand
 on kannatlik, armolinne ja ustav, temmal on
 wâgga halle ja ãrras meel; temma annab an-
 deks keik ülleastmissed ja pattud. Sepârrast
 Eule nüüd meie palve, armas Issand Jummal,
 ja olle meile armolinne; ehhita jâlle ülles, mis
 on ãrrarikkutud, ja parranda meid. Pôra
 omma wiha ãrra: ja ãrra lasse sedda mitte
 eddas

eddasi miñna. Votta meid waggaks ia pühaks tehha, et meie jouakśime süddamelikko palwega keik hådda ja kahjo meie peält årrakåända. Võra ennast jálle armoga, helde Jummal meie pole, ja olle omma fullastele armolinne, Jesusse Kristusse meie önnisteggia párrast, Amen.

Palve Sda ja Vaeno Alial.

Selle Kolmaino Jummala, Issa, Poia,
ja pühha Waimo nimel, Amen.

Urmad innimessed, et Jummal Issand ei olle mitte ükspäinis kässnud palvet tehha, waid ka omma falli ja tössise tootusse párrast hådda aial tõestetahhab aidata, kui palve süddamest tulleb; sepárrast on wågga tarwis, et meie sellinnatsel kurwa ja håddalisse aial süddamelikko walwega temma käest abbi otsime, tedda keigesugguste heateggemiste eest süddamest tåname, ja wågga pallume, et temma armust wottaks omnad heateggemised kasvatada, ja keik nuhflussed, mis meie kül wåårt olleme, årrakåända. Sepárrast ütteigem su ja süddamega Prohwti Danieli ramato ühheksamast peatükist 4=19. salm.

Di! Di! Issand! sinna suur ja kartusse wåårt Jummal, kes seadust ja heldust hoiab neile, kes tedda armastawad ja temma kässud piddawad. Meie olleme patto ja üllekohhut teinud, ja öölaste ellanud, ja wastopannud, ja so käsfudest ja so kohoseadussist årralahkunud.

Ja meie ei olle mitte so fullaste, nende prohwetis-
 de sanna wōtnud kuulda; kes finno nimmel meie
 kunningatte, meie würstide, ja meie wanne-
 matte wasto rååksid, ja keige se Ma rahwa
 wasto. Sul, Issand on digus, agga meil
 on håbbi filmis, nenda kui tånnapå on, Juda
 meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Is-
 raelil, mis liggi ja faugel on keige made sees,
 Euhho sa neid olled årralükkanud nende walla-
 tusse pårrast, mis nemmad so wasto teinud.
 Issand, meil on håbbi filmis, meie kunningat-
 tel, meie würstil, ja meie wannenil, et meie so
 wasto patto teinud. Issandal meie Jumma-
 lal on hallastus, ja andeksondmissed, ehk meie
 kül temma wasto olleme pannud. Ja meie ei
 olle mitte wōtnud. Jehowa omma Jummala
 heält kuulda, et meie ollekõime kainud temma
 kassso-öppetusse sees, mis ta meie ette pannud
 omma fullaste nende Prohwetide läbbi; Waid
 Keik Israel on finno ülle kassso-öppetusse lainud
 ja årralahfunud, et nemmad ei wōtnud so heält
 kuulda; sepårrast on meie peale wåljavallatud
 se sajataminne ja wanne mis Jummala fullase
 Mosesse kassso öppetusse ramatusse on kirjotud,
 et meie temma wasto patto teinud. Ja ta on
 tdeks teinud ommad sannad, mis ta råkinud
 meie peale ja meie kohto-wannematte peale, kes
 meie peale kohhut moistsid, et ta meie peale suurt
 önnetusust piddi saatma, missuggust ei olle sün-
 dinud keige se taewa al, nenda kui Jerusalem-
 mas sündinud. Kui Mosesse kassso-ramatusse
 kirjotud, nenda on keik se önnetus meie peale
 tulnud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma

Jum-

Jummala pallet allandlikult pallunud, et meie olleksime omimast üllekohto wisidest põõrnud, ja sinno tõt tähhele pannud. Sepärrast on Jeshowa wapper olnud se õnnetussega, ja sedda meie peâle saatinud; Sest Jeshowa meie Jummal on õige Keige omima teggude sees, mis ta teinud, et meie temma heâlt ei wõtnud kuulda. Ja nüüd, Issand meie Jummal! Ees sa olled omima rahwa Egyptusse maalt väljatonud tug gewa kâega, ja ennesele nimme teinud, nenda kui on tânnapâ: Meie olleme patto teinud, ja ðâlass te ellanud. Põõrgo, pallun ma, Issand! so wi hæstus ja so tulline wi hæ so liinnast Jerusallemast taggasî, ja so püh hast mäest, keik so suurt õigust mõda: Sest meie pattude, ja meie wannematte üllekohto teggude pârrast, on Jerusalem ja sinno rahwas teotusseks saand keikile, Ees meil ümberkaudo on. Ja nüüd kule, meie Jummal! omima fullase palwe, ja temma al landlikud pallumised, ja Issanda pârrast lasse omima palle paista omima pühha paiga peâle! mis on ärrahåwwitud. Põra, meie Jummal! omima körwa, ja kule, te omimad silmad lahti, ja wata meie sure ärrahåwwita misse ja se liïna peâle, mis peâle so nimmi on nimmetud: Sest meie ei heida mitte omima sure õigusse pârrast omima allandlikud palwed so Palle ette mahha, waid so wâggâ sure hallas tusse pârrast. Issand kule, Issand anna andeks, Issand panne tähhele, ja te sedda, ärra wiwi mitte, issi ennese pârrast, mo Jummal! sest so nimmi on so liïna ja so rahwa peâle nim metud.

Palve Rahho pârrast.

Doh! Issand, JEsus Kristus, sinna iggawens
ne nou-rahho-andja, sa olled meile mai-
molikko rahho saatnud; se eest olgo sulle, Issa ja
pühha Waimoga kitus ja târno iggawest. Sa
olled meid siit sadik aialikko rahhoga õnnistanud;
agga meie ei olle sedda sinno suurt heateggemist
mitte nenda, kui kohhus on, moistnud, egga sulle
se eest au annud, waid se läbbi mitmel wisil hole-
tumaks läinud. Sepârrast on ka sinno vihha
meie peâle õige, et sa meid sõa ja awwalikko wae-
noga nuhtled. Anna meile, oh Issand JEsus!
andeks meie tânnamatta kõmbed ja keik muud
pattud, misga meie sind olleme vihhastanud, ja
nâita melle omma falli armo fest et sinna olled
nende abbimees, kes so peâle lootwad. Wata
meie ei loda mitte omma raud-ehk sõa-riistade
peâle, fest keikide innimeste abbi on tûhhi. Agga
sinna wâggede Issand, olled meie abbi, sa kei-
gewâggewam soddamees ja kaitzia hâddâ sees,
finnoga tahhame meie ommad waenlased mah-
halua, ja sinno nimmel tahhame jalge alla talla-
da neid, kes meie wasto pannewad. Anna meie
sõawâele õnne ja woimust merre ja Ma peâl.
Wotta omma armo holeks meie armolist Keisri,
et temmale ühtegi kahjo ei juhto. Anna temmale
õnne, so parram kâssi finnitago sedda, et ta
sinno wâe läbbi omma waenlaste peâle woiks
sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Hoig
tedda kui filmaterra keikide sallaja takkaliusa-
miste ja awwalikko peâletullemisse ja kahjo eest.
Anna temmale woimust, ja sada temma nouus
forda,

Korda, ja kauta årra meie waenlased so wågge-
 wa kåe-warre läbbi, ja lasse nende nouud tühja
 miinna. Olle üks tulline müür meie Ma ja lin-
 na ümber, ja lasse ommad pühhad inglid ühhe
 leri meie ümber tehha, et ei sa meie liggi ühtegi
 kahjo eggaga willetsust. Juhhata meid sinno nou
 járrele, ja wotta meid armust wasto. Ja et
 sinna üksi sesamma olled, kes sõale keiges ma-il-
 mas teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho mõt-
 ted meie, ja keige omma risti. Foggodusse peale
 paista. Anna Keikile funningattele, ja üllemattele
 moistlikko süddont, et nemmad oppiwad mõst-
 ma, missuggune suur ja fallis warrandus rahho
 õn, et nemmad sedda sure holega wottaksid nou-
 da. Juhhata nende süddamed, fest need on sinno
 kåes, et nemmad wotwad ussinad olla leppitama
 ja rahho teggema. Onnistat ka keik nouud ja
 mõtted, mis selle pârrast petakse. Anna oh Jä-
 sand, rahho omma male, õnne ja abbi Keikile sei-
 sustele, et meie sind, kes sa olled armastamisse
 ja rahho Jummal, siin keelmatta woime tenida,
 ja nimaks pârrast sedda ello se iggawesse ja tae-
 walikko rahho sinno jummalikko au sees otsata
 våhha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal!
 meie aial, kes meie eest woib sôddida, Ep olle
 ükski maial, kui üksnes sinna Jummal.

Lass' meie Ma-wallitsejal Head wallitsust ka
 olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust
 sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe Nålja Aial.

Hi! Feigewåggewam, armolinne Jummal,
 finna ücled: kui minno rahwas tahhaks
 minno sanna kúulda, ja minno tede peál káia,
 siis tahhaksin minna neid feige parrama nisso
 ehk wiljaga sôta ja meega neid täita. Sinna ol-
 led ka keik Ma wilja JEsusse Kristusse läbbi õn-
 nistanud, ja selgest armust murretsenud, et maad
 ja pöllud mis pattude párrast peaksid ohhakaid
 ja kibbowitso kaswatama, peawad head wilja
 kandma; ja sega tahhad sa keik innimessed öppet-
 tada, et nemiad peawad moistma, kui helde ja
 armolinne finna olled, ja et nemiad peawad
 sind ülle feige asjade kartina armastama, ja
 ükspäin is finno kääest ihho ja hingे hådda sees
 abbi otsima ja finno kääest ükspäin is abbi ootma.
 Et finna agga ka üks õige ja pühha Jummal ol-
 led, siis olled sa åhwardanud, et sa innimeste
 tånnamatta ja holetuma ello párrast neid poua
 ja liamårjaga tahhad muhhelda, et Ma ei pea
 omma wilja andma, nenda kui kohhus olleks,
 sepárrast reed sa taewast raua ja maad waese
 sarnatseks, et õigel aial ei pea piiska saddama,
 eggä Ma õiget orrast kaswatama. Oh armas
 Jummal! finna olled ka meie pattude párrast
 nälga meie peale pannud, ja meie olleme ka sed-
 da wåårt, fest meie ja meie wannemad olleme so
 head annid kürjaste pillatanud, kõrkusse, liajo-
 misse, vrassimisse ja mu wallatussega. Oh
 Issand! anna armo, et meie woiksimé sedda
 keik õiete tunda ja kahhetseda. Peästa meid
 arra fest raskest näljast mis meid waewab, ja
 par-

parranda meie süddamed, et meie ilmakawiwalussera cui waggad lapsed sind öppime Kartina ja armastama, ja et meie eddasí omma peatoidust rånnoga wastowöttame finno sure nimme kitusseks ja meie tarwidusseks, Jesusse Kristusse meie Issanda pårrast, Amen.

Palive Katko Aial.

Oh! armolinne, keigewåggewam, iggawenne Jummal, finna olled åhwardanud, et sa innimesse patro pårrast hirmsa Katko-többe nende peåle tahhad läkkitada. Meie tunneme nüüd sedda rasket witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese Kaela peåle olleme saatnud; ja tunnistame finno ette, et so kohhus dige ning pühha on. Sepårrast pallume meie sind süddamest, et sa tahhaksid meie peåle armo heita ja meid öppetada diete tundma, et meie iggawesse hukkatusse wåårt olleme, ja et sa jesinnatse sure hirmo läbbi tahhad patto unnest üllesärrata dæk, kes maggawad, ja weelgi finno armo ilma kawwalussera wastowöttwad, ja so armo wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista seljinnatsel aial, mis meie kassuks tulleb, et meie wöttame so pühha Matmo armo läbbi omma pohtatumma hingehådda diete tunda, Jesusse Kris- tusse kåest abbi otsida, ja findlaste usküda, et temma tahhab ja woib meid aidata. Ja cui finno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatse töövwe läbbi siit ilmast tahhad årrakorristada, siis anna meile diget usko, parranda se läbbi meie süddamed ning puhasta meid läbbi ja läbbi,

bi, et kui meie õige usso läbbi same ueks sündis
nud, meie ka sinnoga so au-riki woiksume sada
JEsusse Kristusse meie kalli õnnisteggia pârrast,
Amen.

Monningad lühhikessed Laulo - Palmed.

Dõ armas Issand JEsuke!
Sa olled arrias minnule,
Et sa keik head teinud nüüd,
Ja ãrramõtnud minno süüd,
Sa maksid neid kül falliste,
Kui peksti sind ni wahwaste.
Oh! lassé sinno ahhastust
Mo hingel' sata rõmustust,
Et ussun sedda findlaste,
Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

* * *

Üht süddant pattust foormatud
Ning surest murrest waewatud
Toon minna sulle, JEsu!
Se wõtta wasto heldeste,
Ning hallasta mo waese peâl,
Ja surest armust aita weel.
So surmaga mind leppita,
So werrega mind loppita;
Siis ollen pattust peâstetud,
Ja minno südda rõmustud, Amen.

* * *

Mind aita helde JEsuke!
Et sulle jouan peage,
Ning enne poran kermeste,
Kui surm mind kisjub äkkiste,

Et

Et tānna, iggal aial ka
Ma woiksin õnsast lahkuda.

* * *

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armust hādda sees:
Mo sūddant pōra pattust nūud;
Ja kauta mo patto sūud.
Mo ladan, Jummal! finno peål,
Kui sa mull' jáäd, mis tahhan weel?
Sa ollen minno JEsuke,
Mo Jummal ning mo wennike;
Sest ollen rōmus sūddamest,
Ja kidan sind ka keigest wāest.
Se pedale ladan ikka ma;
JEsus, mo wend, mind arwita,
Amen.

Patto Tunnistus Kirrikus.

Armad sōbrad, wennad ning õed JEsusse
Kristusse sees, et meie nūud ühhes kous ol-
leme Jummala sanna kuulmas ning oppimas,
Jummalat omma Issandat keige temma heateg-
gemiste eest tānnamas, ja keit pallumas, inis
meil ihho ja hinge polest tarvis on; agga tae-
me, et meie keikide peål se raske patto kõorm on,
kust meie sūddamest püame lahti ning puhtaks
sada; siis tahhame meie põlweli mahhalangeda,
ja ennast Jummala omma taewase Issa ette al-
landada, sūddame ja suga ennast waesek's pattu-
sek's tunda ning tunnistada, armo ja heldust
temma kāest palluda, ja ühtlase teine teisega
volda:

Minna

Minna waene pattune innimenne, kes ollen patto sees sadud ja sündinud, ja pärast keige omma ello aia pattuses ellus elland, tunnistan keigest süddamest sinno keigewäggewaima Jumala, omma armisa taewase Issa ette, et ma ei olle sind ülle keige asjade, eggas omma liggi mest kui isseennast armastanud. Minna ollen, parrago Jummal! monnesarnatsel kõmbel sinno ja so pühha Easkude wasto patto teinud möttele, sannade ja teggudega, ja tean, et minna sepärrast põrgo ja iggawesse hukkatusse wäärt ollen, kui sa nenda tahhaksid nuhhelda, kui sinno kange kohhus Eässib; ja minno pattud on teninud. Agga sinna, armas taewane Issa, olled tootanud armo anda ja hallastada keige waestate pattuste peale, kes ommaast patto ellust ümbervõdrwad, ja kindla ussoga so pohjatumahallastusse ja meie Issanda JEsusse Kristusse falli lunnastamisse peale lootwad; neile tahhad sa andeks anda, ja nende pattud neile mitte siuks arwada, mis nemmad ial enne sinno wasto on efinud, Se peale lodan ka minna waene pattune, ja pallun sind allandikult: Olle sinna omma helde tootusse pärast mulle waesele armolinne, ja anna mulle keik mo pattud andeks sinno pühha nimme Eitusseks ja auuks.

Jummal se keigewäggewam ja iggawenne Issand andko meile omma sure pohjatumaharmo ja meie Issanda JEsusse Kristusse falli lunnastamisse pärast keik meie pattud andeks, ja andko meile armo meie pattuse ello parrandada, et meie temma Eäest iggavest ello same, Amen.

Kirriko-Palwe vårrast Jutlust.

O! ellaw, keigewåggewam ja iggarvenne
 Jummal, meie Issanda Jesusse Kristusse
 Issa, keige asjade Loja ja Kaitzia, sind finno
 Poia ja pühha Waimoga pallume meie suddas-
 mest; hallasta meie peale omma armsa Poia
 Kalli lunnastamisse vårrast, fedda sinna omma
 immelikko nou läbbi ohwriks meie pattude eest
 ning wahhemehheks sinno ja meie wahhele seie
 ilma olled läkkitanud, et se läbbi so õige wihha
 ma-ilma patto peale, ja ka finno suur heldus
 meie wasto piddi nähtama. Pühhitse ja wallitse
 meid keik pühha Waimoga; foggu, juhhata ja
 kinnita omma risti-rahwast, ja anna meile ar-
 mo, et meie so õnsaksteggewa sanna järrele õige
 usso ja pühha ello sees woime findlaste ellada.
 Hoia ja önnista meie armsa üllema Wallitseja,
 meile armolissee Reisri-Praua, fedda sa armust
 meile Peaks ja Kaitziaks olled pannud. Kaitse
 tedda, oh Jummal! keige temma tede peål keige
 tahjo ja hädda eest, mis temmale fallaja ehk
 arowalikkult woiks sündida. Kinnita ja kaswa-
 ta temma rammo ihho ja hingepolest. Lasse
 temma peål hingada tarkusse ja moistusse, hea
 nou ja finno kartusse Waimo. Walgusta
 temma sudda, et temma omma riki ja rahwast
 jouaks õiete targaste wallitseda, Kristusse Fog-
 godust kasvatada, keige waenlaste peäletulles-
 missed ja kurjad nouud ärrakeelda, ja falli rah-
 ho sees finno pühha nimme auuks ja temma al-
 lamatte heaks kaua ja hästi wallitseda.

Kinnita ja õnnista meie armolissee Reisri
 Praua nouandjad, ja keik, fedda temma on
 pannud kohto ja muud asjad selletama. Hoia
 ja kaitse temma sõddawâggi ja selle pealikku
 Ma ja merre peâl. Anna neile head ja ühhes
 melelised mõtted, et nemmad sedda noudwad,
 mis sinno, sure Jumimala auuks, meie armolissee
 Reisri-Praua, ja keige se rigi kassuks tarvis
 lähhâb. Hoia neid keige se eest, mis kahjuks ja
 pattuks woib tulla.

Pôra ãrra, oh armolinne Jummal! Keik ras,
 Ed nuhtlussed ja willetsussed, mis meie omma
 pattudega olleme teninud. Anna meile findlat
 terwist, siggiwat peatoidust, tõssist armastust,
 ja ühtmelelist ello, et meie rahho sees ja Jumi
 mala mele pârrast issekesskes woiksimé ellada.
 Anna ka hea nou keige asjade sees, mis tulles
 wad ettevõtta ja tehha, et meie nenda laitmat,
 ta ello sees woiksimé ellada; ja anna meile pâr
 rast sedda aialikko ello, iggawest rômo ja õnnis
 tust JEsusse Kristusse sinno Poia pârrast, kes
 sinno ja pühha Waimoga ellab ja wallitseb
 ühhes ollemisses, Amen.

Litanie

Litania

ehē

**Palwe ja Eestpalluminne keigesugguse
håddha sees.**

(Issand, heida armo meie peāle rc.)

leitakse Paulo - ramato 309. lehhe kūljest.

Palwe Ilma pārrast.

Pallugem Jummalat ka ilma pārrast:

Oh armas taewane Issa! anna meile sāhs
hårdussed ilmad, mis sinna tead meile,
weistele ja wiliale wålja peāl hea ollerwad. On-
nistia wilja wålja peāl, hoia sedda poua ja li-
wihtnia eest, ja keige mu kahjo ja kurja eest;
hoia meid nenda ka sōa ja werreārrawallamisse,
katko ja falli aia eest, et meie sinno helde armo
läbbi woiksume omma iggapāwast tōidust ennes-
tele sada, tānnoga wastowötta omma tarvit-
dussek, ja kui waggad lapsed sinno mele pār-
rast ellada, Iesusse Kristusse meie Issanda
pārrast, Amen.

**Pallugem Jummalat ka nende eest, kes
tānna tahhawad Iesusse laua
jure minna.**

Oh armolinne Jummal! anna neile armo,
et nemmad woiksid diete moista sedda suurt
waewa, mis meie Issand Iesus keikide innis-
meste eest on nāinud, et temma keiksuggust wae-
wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wal-
mista nende sūddamed, et nemmad ilma kaw-
walusseta wottakṣid keik patto tōdd kahheteda,
wihtada ja mahhajätta; fest et meie helde Ie-
susse

susse ihho nende pårrast hirmsaste on waewastud ja temma kallis werri årrawallatud. Puhasta sinna nende süddamed, läbbi ja läbbi, et nemmad finno armo diete woiksid omma mele tulletada, ja temma auuks siin ilmas ellada, et nemmad ka fest igganessest öhko-söma-aiaast woiksid ossa sada JEsusse Kristusse meie Jö sanda pårrast, Amen.

Palwe nende haigede pårrast.
Pallugem ka Jummalat, n. t. s.

N. N.

Garmolinne Issand Jummal hallastago nende peale nende hådda sees, andko neile süddamelikko pattustpöörmist, õiget usso kinnitust, römust pattude andeks-andmist, pühha kannatust keige wallo sees, ja nenda tehko temma nedega, kui ta teab sedda hinge ja ihho polest neile hea ollewad, JEsusse Kristusse meie önnisteggia pårrast, Amen.

Tånno haigede pårrast, kes terweks sanud.

Tånnagem ka Jummalat, n. t. s.

N. N.

Kes omma haigusse pårrast meie Kirriko-palwes olnud, ja Jummalala armo läbbi parramaks sanud.

Jummal, kes on rikkas hallastussest, olgo tånnatud, et temma meie palwed kuulnud ja neid parramaks aitnud. Hemma piddago neid eddespiddi ühhe hea terwise jures, ja andko neile armo, et nemmad terwe ihho sees ühhe wagaga

ga sünddame ja melega omma õnnisteggia auks
woiksid ellada. Sedda tehko temma Jeesusse Kris-
tusse meie kalli Lunnastaja pärast, Amen.

Täno nende eest, kes pärast omma
lapsewodi kirrikule tulnud.

Tännagem ka Jummalat, n. r. s.

N. N.

Kes pärast omma lapsewodi täna esimes-
sel korral kirrikule tulnud.

SE helde ja armolinne Issand Jummal olgo
tännatud, kes neid nende lapsewodi aial
peige kurja ja kahjo eest hoidnud ja nüüd jälle
nende terwise jure saatnud. Temma andko neile
emmadele omma rohke armo, et nemmad moiss-
taksid omma head Jummalat õiete tunda ja te-
nida, ja ommad lapsokessed Jeesusse auks ül-
leskasvatada, et nendatao wannemad ja lapsed
Jummalakartusse sees woiksid ellada, ja igga-
wesse ello pärriaks sada Jeesusse Kristusse meie
Issanda läbbi, Amen,

Täno nende eest, kes lapsewodi
sanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, kedda
Jummal nende ihho koormast armolikkult
peästnud ja nore sugguga
rõmustanud.

N. N. eest, kedda Jummal nore poiaga
rõmustanud.

N. N. kellele Jummal nore tütre annud.
SE armolinne Jummal olgo tännatud, kes
neid emmaid nende koormast armolikkult

on peåstnud. Temma lasko need lapsokessed nende pühha ristmissee seädust mõda üleskasvada, et nemmäd omma ello aial kurratit ja keik temima asjad ja kombed woiksid årrawanduda, omma Jësus puhtha sündamega tenida, ja nenda iggawesse ello pärriaks sada. Need emmad aitko se armas Jummal jälle nende endise terwise jure Jësusse Kristusse pärast, Amen.

Tånnos surnutte pärast.

Tånnagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

Kedda Jummal siit kürjast ilmast on årrakorristanud.

Se feigewåggewam Jummal, kes tedda oma pühha nou járrele siit kürjast ilmast on årrakorristanud, andko neile kehhadele rahholist hingamist mulla sees, wiimsel páwal ühhe rõõmsa üllesiousimist iggawesseks elluks. Ta motko neid, kes nende surma pärast kürwaks sanud, omma pühha Waimo armoga rõmustada: aga meid keik öppetago temma meles piddama, et ka meie peame surrema, et moistaksite ühhe õnsa surma vasto targaste ennast walmistada, ja ommal aial sestfinnatfest waewalisest ilmast õnsaste årralahkuda. Sedda andko se armas Jummal Jëuse Kristusse se õige surma årra veitja pärast, Amen.

Mahhakulutamisse Sannad.

Meid kohhus on ka Jummalat palluda, et se abbiello saaks ausaste ja kassinaste meie seas petud. Nüüd.

tahhab

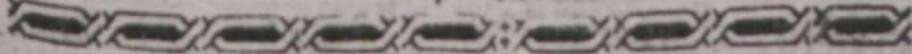
tahhab ennast üks paar rahwast
 tahtwad ennast monni paar rahwast
 abbiello sisse anda, mis mahhakulutakse,
 essimest }
 teist } Forda
 kolmat }

Peigmees on N. N.

Prunt on N. N.

Ons nüüd kelleagi middagi nende abbiello wassts
 räkimist, se tehko sedda aegfaste, ja olgo pârrast
 wait. Jummal andko neile omma armo ja õn-
 ne JEsusse Kristusse meie hinge peigmehhe pâr-
 rast, Amen.

Se Jummala rahho, mis üllem on
 tui feik moistus, hoidko meie süd-
 damed ja meie meled Kristusse
 JEsusse sees iggawessetks
 elluks, Amen.

Monningad Palwed : Paulud,

mis enne Maria katusse Laulo :

Minno hing auustab vågga n. t. s.
 Woib laulda.

Wata Laulo - ramato 104 lehhe küljes.

Kristusse Tuissemissse Pühhal.

Walmistage teed selle Issandale. Halleluja!
 Halleluja!
 Ja tehke temma tee - radda tassasels. Halleluja!
 Halleluja!

Joulo Pühhal.

Üks laps on meile sündinud. Halleluja! Hal-
leluja!

Üks Poeg on meile antud. Halleluja! Halleluja!

Paasto Alal.

Kristus on meie efsitusse pärast hawatud.
Halleluja! Halleluja!

Ja meie pattude pärast risti podud. Halleluja!
Halleluja!

Kristusse ülestousmissee Pühhal.

Kristus on surnust ülestousmud, Halleluja!
Halleluja!

Ja on meile ello jäalle tonud. Halleluja! Hal-
leluja!

Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Kristus läks üles taewa, Halleluja! Halleluja!
Ja istub Jumala parramal käel. Halle-
luja! Halleluja!

Nelli Pühhil.

Näkita meile sinno pühha Waimo, Halleluja!
Halleluja!

Kes meie sündamed walgustab. Halleluja! Hal-
leluja!

Kolm-aino Jumala Pühhal,
ja

Muil Pühhapäwil.

Mäita meile, ISsand, sinno armo, Halle-
luja! Halleluja!

Ja anna meile sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Lau

Laulud, eht Palwed, mis Altari ces laulataksē.

1. Kristusse Tulemisse Pühhaade Uial.

Armas Issand Jummal, õrrata meid ülles patto unnest, et meie walmis olleme, kui sinno armas Poeg tulib, tedda rödmoga wastowõtma ja puhta süddamega sind tenima, sesamma sinno armisa Poia Jeesusse Kristusse meie Issanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Meie tänname sind, keigewäggewam, armo-linne Jummal, et sinna omma armisa Poia meie heaks olled lastnud innimessek sündida: aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie süddames waimoliikul kõmbel woiks sündida, et meie nenda ommast wannast pattusest sündimisest lahti peäseme, sesamma sinno Poia Jeesusse Kristusse meie Issanda läbbi.

3. Neäri Päeval.

Meie tänname sind helde Jummal, armas taewane Issa, et sinna omma armisa Poia kassso alla olled pannud, et temma meid kassso needmisest ja Jummala wihhast piddi peästma; meie pallume sind süddamest, anna meile nüüd woimust keige pattude peäle, et meie neld wihkame, mahhajättame, ja pühha õige ello sees sinno ees ellame, sesamma sinno armisa Poia meie kalli õnnisteggia läbbi.

4. Bolme Kunninga Päeval.

Doh keigewäggewam, helde ja armolinne Jummal; kes sinna need targad hommiko E 5 maalt

maalt ühhē tāhhe läbbi sinno Poia jure Petlem-
ma oled juhhatanud; sind pallume sūddamest;
anna meile armo, et meie omma önnisteggia
omma sūddamesse otsime ja leiame, ja temma
jure ellawa usso ja pühha eloga jáme JEsusse
Kristusse n. t. s.

5. Maria Puhbastamisse eht Rüünla pāwoal.

Dih keigewäggewam, iggawenne Jummal, Ees
sinna waggale Simeonile oled töeks teinud,
mis ja pühha Waimo läbbi temmale ollid too-
tand, et temma ei piddand siit ilmast enne lahku-
ma, kui temma omma önnisteggiat JEsust piddi-
näggema; sind pallume meie sūddamest: anna
ka meile õige usso läbbi JEsust nähha, et meie
tedda ka suur kurja ma-ilma ette woime tunnis-
tada ja kita, n. t. s.

6. Maria Kulutamisse Pāwoal.

Meie tānname sind, oh iggawenne Jummal,
ormas raewane Issa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste peale oled hallasta-
nud, ja omma Poia meie heaks lašknud inni-
messeks sündida; meie pallume sind keigest sūd-
domest: walgusta ia te targaks pühha Waimo
läbbi meie sūddamed ja mieled, et meie sinno
ormo õiete oppimie tundma, ja sinno Poia sün-
dimisest, kannatamisest ja surmaste kassu sa-
me, n. t. s.

7. Paasto Ali I.

Meie tānname sind, armolinne, iggawenne
Jummal, et sinna omma aino Poia peale
ei olle armo heitnud, waid tedda keikide inni-
mestе heaks oled surma sisse annud, et temma
keit

Keik meie pattud piddi risti, pu peâle kandma ja ãrrawoitma; meie pallume sind sùddamest: puh-hasta meid keikist pattudest, et meie siin armo aial sinno armo rikis ellame, ja nenda ka wima-ti so au-riki same, sesamma sinno Poia, n. t. s.

8. Kristusse üllestousmissse Pühhal.

MDie tânname sind, helde ja armolinne Jum-mal, et sinna omma Poia surma läbbi pat-to ja surma kæst olled woimust ãrrawotnud, ja sedda meie heaks folmandamal pâwal ülles-ãrratanud, et meie temma läbbi piddime ðigeks ja waggaks sama; anna nûud meile armo, et meie sedda keigest sùddamest ussume, ja omma üllestousnud önnisteggia auuks udes ellus ella-me, n. t. s.

9. Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

MDie tânname sind, armolinne Jummal, meie armas taewane Issa, et sinno targa nou läbbi sinno armas Poeg meie kassuks taewa läi-nud, ja meie eest ikka pallub; anna meile armo, et meie nûud ka, nenda kui meie kohhus on, waimolikul kombel ühhe pühha ello ja himmoga temmaga taewa lähhâme, ja temma sanna ku-leme, n. t. s.

10. Tellispühhil.

MDie tânname sind, helde, iggawenne Jum-mal, et sinna omma pühha Waimo keikile usklikkudele olled tootanud, et temma neid keige tde sisse peab juhhatama; anna ka meile armo, et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta, waid et meie ommad sùddamed temma honeks annaine, ja ikka temma sanna kuleme, n. t. s.

11. Kolm-aino Jummala Pühhal.

Meie tānname sind, oh feigewāggewam igga-wenne kolm-ainus Jummal, et sinna meid olled lunnastanud, ja nou leidnud, kuis meie sinnoga piddimie ühte sama; meie pallume sind süddamest: sūnnita meid ueks innimeseks pühha Waimo läbbi, et meie ue süddamega ülle feige asjade sind woime karta, armastada ja sinno peāle lota, JEsusse Kristusse meie Issanda pārrast.

12. Neil Pühhapäivil pārrast kolm-aino Jummala pühha.

O helde Jummal! armas taewane Issa, sin-na tunnistad ühhe kalli wandega, et sul ei olle melehead pattuste innimeste hukkatusest ja surmast, waid tahhad, et nemmad peawad pat-tust pōorma, ja sinno mele pārrast ellama; sind pallume meie feigest süddamest, wotta armast kautada keik meie patto sūud, ja pāāw pāwalt meie süddamed puhhastada JEsusse Kristusse meie kalli önnisteggia pārrast.

13. Ristia Joannesse Pāwoal.

O h feigewāggewam, helde ja armolinne Jum-mal, kes sinna pühha ristiat Joannest olled läkkitanud, et temma pattustpōormisse öppetusse läbbi meie Issandale JEsussele piddi teed walmis-tama, ja önnistusse tundmist pattude andeks-aydmisseks öppetama; sind pallume meie süddamest; lasse sinno armo walgust ja wāgge paista meile ja kēkile, kes istwad pimmedusses ja surma war-

warjus, ja sata meie jallad ehk süddame hinimud
rahho tee peale, JEsusse Kristusse n. t. s.

14. Maria Ratsma-minnemisse Päwal.

Oh armolinne, iggawenne ja helde taewane
Issa, kes finna pühha Waimo läbbi Elisa-
betile olled teäda annud, et se önnistud Abraami
seme JEsus Kristus Mariast piddi ilmale sundi-
ma; anna meile armo, ja te targaks meie südda-
med sinno armo walgusse ja wae läbbi, et meie
ka sinno armsa Poia diete öppime tundma, keige
patto wasto abbi ja armo temma käest otsima
ja sama, ja nenda sinno au ja önnistusse riki
pärrime sesamma sinno Poia JEsusse n. t. s.

15. Mihkli Päwal.

Oh keigerwåggewam, armolinne Jummal, kes
finna ommad pühhad Inglid sinno sure nim-
me auuks ja kitusseks olled lonud, ja läkkitad
neid ka nende tenistusseks, kes sedda iggawest
önnistust peawad pärrima; anna meile armo,
et meie neid süddamelikko pattustpöörmisse ja
pühha eloga woikõme rõmustada, et meie nen-
da woime sinno tahtmist tehha Ma peål, kui
Inglid taewas; hoia ja kaitse meid armust püh-
ha Inglidega meie ello otsani, et meie pärast
nendega sind iggawest woime kita ja tannada,
JEsusse Kristusse n. t. s.

16. Jumimala Kässust.

Oh keigerwåggewam, pühha ja dige Jummal,
kes finna keik pattud vågga wihkad, ja se
pärast omma Poia läkkitanud seie ilma sisje, et
temma kurrati tööd ehk pattud piddi ärraritku-
ma, ja et kässö digus meie sees piddi sundima;
meie

meie pallume sind sūddamest: aita nūud meid waesi rammotumaid, et meie pūhha Waimo läbbi sinno kāssö járrele kui waggad lapsed ellame, ja pūhha ja ðige elloga sind tenime, Jēsusse n. t. s.

17. Pūhhast Risti Ussust.

Armas Issand, feigewåggewam Jummal, kelle kāest keik head ja täielikkud annid tulles wad, sa read, et ükski ei woi enne sele omimast wāest ðiget usko anda, sepārrast pallume meie sūddamest: anna omma pūhha Waimo läbbi meile ðiget usko, et mele dimma Issandat Jēsus diete oppime tundma, temma sanna ikka kuulma, ja nenda kindla lotusse läbbi temmaga ühte meie otsani jáma, Jēsusse n. t. s.

18. Palwest.

Oh helde, armolinne ja tössine Jummal, kes finna meid olled kāsknud palluda, ja tootanud keikide palwed kuulda, kes omma paato hāda tundwad, kahhetsewad ja sinno kāest abbi otsiwad: anna meile armo, et ka meie woime waimus ja töes sind palluda, ja nenda kurrati, patto ja ma-ilma nou-andmissee peale woimust sada, Jēsusse Kristusse n. t. s.

19. Ristmisest.

Oh feigewåggewam Jummal, armas taewanne Issa, kes finna omma armsa Voia meile lunnastajaës olled annud, ja temma läbbi pūhha ristmissee ja uestsündimissee olled seädnud, et meie piddime omimast pattust lahti ja sinno riki sama; anna meile nūud armo, et meie omma pattust sūddant iggapåwase kahhetsemisse ja pattust-põõrmisse läbbi ärra-upputame, ja Feige patto

patto ja kurja himmudega surretame, et se uus innimenne ehk südda woiks ette tulla, ja sinno meie Jummal a ees õige ja pühha ellu sees ellada, JEsusse Kristusse n. t. s.

20. Pühast Õhto-sõma-aiaast.

Meie tännamee sind, armas Jummal, helde taewane Issa, et sinna omma armisa Poia oled läkitanud meile lunnastajaks, käs omma falli libbeda kannatamisse ja surma mällestusseks se pühha õhto-sõma-aia on seadnud; anna meile armo, et meie diete õppime moistma, kui vägga meie helde õnnisteggia meid on armastanud, ja lunnastamisse läbbi meile saatnud, et meie temma läbbi keigest kurjast ja pattust peame lahti sama: puhasta ja parranda meie süddamed pühha Vaimo läbbi, et meie omma õnnisteggia lunnastamisest iggapäädwoimme abbi ja kasso sada, sesamma meie falli lunnataja pärast.

21. Pärast Õhto-sõma-aega.

Meie tännamee sind, armolinne Jummal, et sa meid omma Poia läbbi oled lunnasta-nud, ja sesinnatse falli armo mällestusseks meid temma falli ihho ja wetrega föötnud ja jootnud; meie pallume sind süddamest, lasse se meile sig-gida, et meie keik pattiid, mispärast meie armas JEsus on furnud, süddamest wiikame, õiges uskus vägge wortame, kannatlikud olleme, ja isseküüs tullise armastusse sees ellame, sinno armisa Poia meie Issanda JEsusse Kris-tusse pärast.

Laulatamisse Sannad.

Selle Kolmaino Jummala,
Jummala se Issa, ja se Poia, ja se pühha
Walmo nimme, Amen.

Armad Sõbrad,
Sesinnane paar rahwast,
Peigmehhe nimmi on N. N.
Prudi nimmi on N. N.

tahvwad ennast abbiello sisse anda. Et nüüd
ühhelgi tännini ei olle olnud middagi räkimist
nende abbiello wasto, et pea ka ühhelgi lub-
ba ollema, pärast sedda aega middagi nende
abbiello wasto räkida.

Sepärrast küssin minna sinnult,
Peigmees,
Pruut,

kas sinno süddame nou on, et sinna tahhad
Omnia Prudi N. N. omniaks naeseks
wötta

Omnia Peigmeest N. N. omniaks meh-
heks wötta,

ja temmaga ellada ja kannatada keik, mis Jum-
mal sinno peale panneb, head ja kurja, rõmo ja
willetsust, rikkust ja waesust, eggas tähha ennast
temmast ärralahhutada, enne kui Jummal isse
teid lahutab surma läbbi.

Ons sul nüüd se meel ja nou, siis ütle keikide
kuuldes selgeste:

Jah Jummala Nimmel.

Neits

Nenda küssin minna ka sinnult
Pruut n. t. s.

Wahhetage nūud abbiello sōrmuksed.
Andke ka teine teisele kāt.

Mis Jummal on ühte pannud, sedda ei pea
ükski innimenne labbutama.

Sepārrast, et teie nūud ennast abbiello sisse
annate, ja sedda Jummala ja innimeste ette fun-
nistate, ja teine teisele sōrmuksed ja kāt ollete an-
nud, laulatan minna teld ühte, abbiello-rahvaks:
Jummala se Issa, Jummala se Poia ja
Jummala se pühha Waimo nimmel, Amen.

Kuulge nūud Jummala sannast, mis abbiello
on, ja kuida Jummal sedda on seadnud.

Nenda ütles Jummal Issand:

Se ep olle mitte hea, et innimenne üksi on,
ma tahhan temmale abbi tehha, mis temma koh-
hane on.

Siis laskis Jehowa Jummal raske unne se
innimesse peale tulla, ja ta uinus maggama, ja
Ta wōttis ühhe temma kūlje-luist, ja panni se
kohha lihhaga jälle kinni. Ja Jehowa Jummal
ehhitas se kūlge-lu, mis ta innimesest olli wōtnud,
naeseks, ja satis tedda Adama jure. Siis ütles
Adam: Se on nūud lu minno luist, ja lihha min-
no lihhast, tedda peab mehhe naeseks hūtama, seest
et ta mehhest on woetud; sepārrast jätab mees
omma issa ja omma emma mahha, ja hoib
omma naese pole, ja nemmad peawad ües lihha
ollema.

Et teie ennast nūud ollete Jummala nimmel
abbiello sisse annud, siis kuulge esmalt Jummala
sanna seest abbiellust.

Menda ütleb Pühha Paulus:

Nae sed, kuulge omma meeste sanna, kui
Jesanda sanna, seit mees on naese Pea, nenda
kui Kristuske on Foggodusse Pea, ja temma on
omma ihho õnnisteggia. Ugga nenda kui foggo-
dus Kristusse melewalla al on, nenda ka naesed
omma meeste melewalla al keige asjade sees.

Mehhed, armastage ommad naesed, nenda
kui Kristuske on armastanud Foggodust, ja on
isseennast selle eest ãrraannud, et Ta sedda piddi
pühhitsema, ja on sedda puhtaks pesnud wee pes-
semisse läbbi sanna sees, et ta sedda Foggodust
enne sele piddi seddma ausaks, ühheks Foggodus-
seks, kui ep olleks ühtegi wigga eggas korts, eg-
ga muud seddasarnast, waid et ta piddi ollema
pühha ja laitmatta; nenda peawad ka mehhed
ommad naesed armastama, kui omma enneste
ihhud. Kes omma naest armastab, se armas-
tab isseennast; seit ükski ep olle sal omma ennese
lihha wihtanud, waid temma toidab ja hoiab
sedda, nenda kui ka Jesand sedda Foggodust.

Teiseks.

Kuulge ka sedda risti, mis Jummal abbi ello
peale on pannud.

Menda ütles Jummal naese wasto:

Ma tahhan sulle wågga paljo wallo sata, kui
sa käima peäl olled, walloga pead sa lapsi ilmale
toma, ja sinno himmo peab so mehhhe järrele ol-
lema, ja sesamma peab sinno ülle wallitsema.

Ja Mehhe wasto ütles Jummal:

Et sa olled kuulnud omma naese sanna ja sõ-
nu

nud fest puust, mis ma sind kāssin ja ütlesin: finna ei pea fest sōma: ãrranetud on se Ma sinno pārrast, waewaga pead sa fest sōma keik omma ello aia; ja kibbowitso ja ohhakaid peab ta sulle kāswatama, ja finna pead wālja rohhud sōma: omma palle higgi fees pead sa leiba sōma, senni kui sa jālle mullaks saad, fest festsammast olled sa woetud. Sest finna olled pōrm, ja pead jālle pōrmuks sama.

Kolmandamaks.

(Kui teie omma abbiello Jummala tahtmisse jārrele hakkate ja aiate) siis peab se teie rōdm ollema, et teie teate ja ussute, et teie abbiello on Jummala mele pārrast; fest nenda on kirjotud: Jummal loi se innimesse omma nāo jārrele Jummala nāo jārrele lot Ta tedda: mehhēks ja naesels loi temma neid, ja Jummal önnistas neid, ja Jummal ütles neile: tehke suggu ja reid sago paljo, ja tāirk se Ma tāis, ja saarke sedda enneste alla, ja wallirsege ülle kallade mis merres, ja ülle lindude mis caewa al, ja keik ülle ellajatte, mis Ma peal ligurwoad. Ja Jummal waras keige se peale, mis Ta olli reinud, ja wara, se olli wāggat hea.

Sepārrast ütleb ka kunningas Salomon: Res ühhe hea naese saab, se saab hea asja, ja saab IJsandalt önnistust.

Pallugem.

Oh armolinne IJsand Jummal! Kes sa meest
F 2 ja

ja naest olled lonud, ja abbiello seadnud, ja peälegi ihho souga önnistanud, ja se läbbi sedda sal-laja asja ennetähhendanud, et sinno armas Poeg Jësus Kristus omma prudi, selle pühha risti-koggodusse, peignes piddi ollema: meie pallume sinno pohjatumma armo: õrra lassé sedda abbtel-lo mitte hukka ja nurja miinna, waid pühhitse ja hoia sedda mete seas, ja anna sellesinnatsele abbiello rahwale armo, ihho ja hingे polest, et nem-mad wottaksid sind karka ja armastada, ja sinno rahho sees ühhemelelised olla, Jësusse Kristusse meie Jësanda läbbi, Amen.

Jëssä meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Jehoiva önnistago teid ja hoidko teid,

Jehoiva lastko omma palle paista-teie peale, ja olgo teile armo-linne,

Jehoiva töstko omma palle teie peale, ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et teie omma abbiello Jummala tahtmissee járrele wotksite hakkada ja aiada, ja sedda önne, mis Jummal wagga abbiello rahwale on töötanud, fada. Jummala pühha Waim juhhatago teid õige tele, Amen.

Kristus

Ristmisse Sannad.

Selle kolm=aino Jummala,
Jummala se Issa, Jummala se Poig
ja Jummala se pühha Waimo
nimmel, Amen.

Mis peab lavse nimmi ollema?

Minne ärra finna rojane waim, ja
anna maad vühale Waimule! N. N.
Wotta vühha risti=täht omma otsa ja
omma risina ette.

Uhhets meletulletamisseks /

Et sind ristitakse Kristusse peale, kes
sinno heaks risti lddud, ja et finna
keigest pead oessa sama, mis Kristus om-
ma kannatamisse ja surma läbbi sinnile
on saatnud; ja et finna kannatlikko süd-
damega keik risti surmani pead kandma,
mis temma sinno peale panneb.

Pallugem:

Oh keigewäggewam, igggawenne
Jummal, meie Issanda Jesusse Kris-
tusse Issa, minna huan sind avvi festin-
natse sinno fullase N. N. (ümmardaja
N. N.) vårrast, kes sinno ristmisse ande
pallub, ja sinno iggawest armo, waimo-
likko uesündimisse läbbi tahhab. Wöt-
ta tedda wasto, Issand, nenda kui
finna olled ütcelnud: palluge, siis peab

teile antama / otsige / siis peate teie
leidma / kopputage / siis peab teile
lahti tehtama. Sepārrast anna nūud
sedda head sellele, kes vallub, ja te uts
lahti sellele, kes kopputab, et temma se
taewase pessemisse iggawest õnnistust
woiks suda, ja sinno iggawest riki pārri-
da, mis sinna armust olled tootanud,
JEsusse Kristusse meie Issanda läbbi
Amen.

Pallugem weel:

Oh keigewåggewam, iggawenne Jum-
mal, kes sinna wee-üpputusse läbbi om-
ma kange kohto pārrast sedda uskmatta
ilma olled årraupputanud, ja sedda usk-
likko Noa kahhetaksesi omma sure armo
pārrast hoidnud, ja sedda kangefaelast
Varao keige temma wåega vunnase
merressse årraupputanud, ja omma Is-
raeli rahwast kuiwalt läbbi saatnud, ja
olled sega omma ristmissē pessemist, mis
pārrast viddi tullema, enne tähhenda-
nud, ja omma armsa Dioa meie Issanda
JEsusse Kristusse ristmissē läbbi sedda
Jordanit ja keik wet õnsaks ja rohkeks
årravessemisseks olled pühhitsenud ja
seddnud. Meie pallume sesinnatse sinno
Dioa pārrast sinno pohjatumä armo
hal-

hallasta sesinnatse omma sullase N. N.
 (ümmardaja N. N.) peale, ja önnista
 tedda õige ussoga waimus, et sesinnatse
 önsa wee läbbi temma sees woiks årra-
 uppuda ja kadduda keik, mis temmale
 Adamast on sündinud, ja mis temma ka-
 isse se peale on teinud, et temma usk-
 matumatte arrust woiks årralahkuda,
 pühha risti-koggodusse laewa sees kui-
 walt rahkul olla, ja iggal aial tulline
 waimus, römus lotusses, finno pühha
 nimme diete tunda, karta ja armasta-
 da, et temma keige usklikudega iggarvest
 ello woib sada, kui sinna olled tootanud
 JEsusse Kristusse meie Issanda pär-
 vast.

Minna wäinun sind årra, sinna ro-
 Jane waim, Jummala se Issa, ja se
 Poia, ja se pühha Waimo nimmel et
 sinna årralähhad festfinnatfest JEsusse
 Kristusse sullasest, (ümmardajast) ni-
 mega N. Amen.

Kuulgem pühha Järgusse pühha Ewangeliumi.

Ja nemmad töid lapsokessi JEsusse
 jure, et temma neisse piddi puutma;
 Agga Jüngrid sõitlesid neid, kes neid
 temma jure töid. Agga kui JEsus sedda
 F 4

näggi

någgi, sai temma meel vågga haigeks, ja
üles neile: Laske need lapsokessed min-
no jure tulla, ja ärge feelge neid mitte;
fest nisuuguste vårralt on Jumimala riik.
Tödest minna ütlen teile: kes ial Jum-
imala riki wästo ei wotta kui lapsote, se
ei sa mitte senna sisse. Ja temma wot-
tis neid sullesse ja panni käd nende peä-
le, ja önnistas neid.

Pallugem:

Issa meie, kes sa olled taewas n. t. s.
Se Issand hoidko sinno sissetulle-
misi ja wäljamine misti nüüd ja igga-
west, Amen.

M. Kas finna wañinud årra kurratit?

Jah minna wañinun tedda årra.

Jah keik temma tööd ja teggo?

Jah.

Ja keik temma asjad ja kombed?

Jah.

M. Kas finna ussud Jumimala se Issa
keigewäggewama taewa ja Ma Loja sisse?

Jah minna ussun.

M. Kas finna ussud Jesuusse Kristusse
temma aino Poia meie Issanda sisse,
kes on sadud vähast Waimust, ilmale
todud neitust Mariast, kannatanud
Pontiusse Pilatusse al, risti peale po-
dud,

dud, surnud ja mahhamaetud; alla läinud vörgo hauda, kolmandamal pāval jälle ülestousnud surnust, ülleslāinud taewa, istub Jumimala omma keigewäggewama Issa parremal kael, sealt temuna tulleb kohhut moistma ellawatte ja surnutte peale?

Jah minna ussun.

M. Kas finna ussud vühha Waimo sisse, üht vühha risti-foggodust, vühhadde ossasamist, vattude andeks-andmist, lihha ülestousmist, ja iggawest ello?

Jah minna ussun.

M. Kas finna tahhad ristitud sada?

Jah Jumimala nimmel.

M. Minna ristin sind Jumimala se Issa, Jumimala se Poia, ja Jumimala se pühha Waimo nimmel.

Se keigewäggewam Jumimal, ja meie Issanda Jesusse Kristusse Issa, kes sind M. M. neste sünntanud wee ja vühha Waimo läbbi, ja sinnule keik paetud andeks annud, se kinnitago sind omma armoga iggawesseks elluks, Amen.

Jehowa önnistago sind, ja hoidko sind;

Jehowa lastko omma palle paista
sinno peale, ja olgo sulle armo-
linne;

Jehowa tõstko omma palle sinno
peale, ja andko sulle rahho, A-
men.

Se armolinne Jummal andko armo,
et se lapsokenne woiks ülleskasiwada siire
Jummala mele vårrasti ja auuks, omma
wannematte rõmuks, ja omma ennese
hinge önnistusseks.

Agga teie kes teie lapse assemel kure-
rati rodd ja teggo, asjad ja kombed ol-
lete krrawasiniid, tulsetage omma mele-
mis teie ommas ristmisses Jummalale
ollete tootanud, ja mis meie Issand JEs-
sus Kristus ütleb; Kui teie ei põra üm-
ber, ja ei sa kui need lapsokessed, siis
ei sa teie mitte taewa-riki. Agga se
arniolinne Jummal andko armo teile ja
selle lapsokessele JEsusse Kristusse
meie Issanda vårrast,
Amen.

Jummala rahho olgo teiega, Amen.
Palve

) ()

Paliye Matmisse jures.

Mullaast olled sinna lodud:

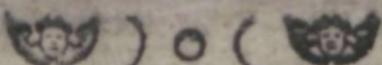
Mullaks pead sinna sama;

Mullaast ärratab sind JESUS KRISTUS sinno
Önnisteggi jaalle wümsel páwal ülles.

Pallugem:

Oh! keigewåggewam ja armolinne iggawenne
Jummal, kes sinna pättude párrast inni-
messe peåle olled pannud, et temma peab surre-
ma, kes sinna ka (et innimesSED ei piddand igga-
weste surma sisSE jáma) omma aino sündinud
Poega JESUST KRISTUST olled surma sisSE annud,
kennel ep olnud ühtegi patto, ja nenda omma
Poia surma läbbi sedda önne feikle usflikkudele
ja waggadele olled saatnud, et surm ei woi neile
kahjo tehha. Pödra nüüd omma Issa palle om-
ma waeste laste pole, ja anna meile sinno rohke
armo, et meie siin ühhes kous olleme sinno kütus-
sekS ja auuks, ja et meie sesinnatse matmisse ju-
res omma mele tulletame, et ka meie (kui sinna
tahhad ja meid kutsud) veame surrema ja mul-
laks sama, ja et meie oppime hästi moistma, et
meil sesinnatse willetsa ello sees kindlat asset ei olle:
Anna, oh armolinne Jummal omma armo, et
mele sedda taaka nouame, mis iggawenne on,
ja sesinnatse häddalisce ello sees nenda ellame sin-
na pühha tahtmisce járrele, et meie sesinnatse
meie wennaga (dega) wümsel páwal ülestouuseme
iggawesseks elluks, sinno armsa Poia JESUSSE
KRISTUSSE meie Issanda párrast,

Amen.

Pallugem weel:

Issa meie, kes sa olled taewas, n. t. s.
Jehowa önnistago sind, ja
hoidko sind.

Jehowa lasko omma palle
paista sinno peale, ja olgo
sulle armolinne.

Jehowa töstko omma palle
sinno peale, ja andko
sulle rahho,
Amen.

